

108

செந்தமிழ்நூல்கள்

பகுப்பும் தொகுப்பும்
முனைவர் சு. இராமலிங்கம்

வந்தன்

ISBN : 978-81-687682-5-3

NSR 100 Educational Trust

[An ISO 9001 - 2015 Certified]

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai - 600 040

www.nasubbureddiar100.in

அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம் ANNA CENTENARY LIBRARY

DIRECTORATE OF PUBLIC LIBRARIES SCHOOL EDUCATION DEPARTMENT

https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/103.%20%E0%AE%B5%E0%AE%BF%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%A9%E0%AF%8D_1916

செந்தமிழ்சிற்பிகள் விந்தன் (1916 - 1975)

அறிமுகம்

கோவிந்தன் காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் நாவலூரில், செப்டம்பர் 22, 1916 -ம் ஆண்டு வேதாசலம்-ஜானகி தம்பதியினருக்குப் பிறந்தார். சென்னை சூளைப் பகுதியில் கோவிந்தன் ஆரம்பக் கல்வி கற்றார். சிறு வயதிலேயே தந்தையோடு கருமான் (ஆசாரி) வேலை செய்து வந்தார். இரவுப் பள்ளியில் சேர்ந்து மீண்டும் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். தொடர்ந்து படிக்க இயலவில்லை. ஓவியக் கல்லூரியில் சேர்ந்து சில ஆண்டுகள் ஓவியம் பயின்றார். அதையும் தொடர முடியவில்லை. ஜெமினி பட நிறுவனத்தில் பணியாற்றினார்.

தமிழ்ப் பணி

- "தமிழரசு" மாத இதழிலும் ஆனந்த விகடன் அச்சுக் கூடத்திலும் பிறகு கல்கி வார இதழிலும் அச்சுக் கோர்ப்பவராக பணிபுரிந்தார்.
- கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து அச்சுக்கோர்க்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டதால் தமிழ் இலக்கிய அறிவை வளர்த்துக் கொண்டார்.

- கல்கி இதழ், விந்தன் வாழ்க்கையில் புதுத் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.
- "காலி" புருப்பில் பிழைகளை திருத்துவதுடன் புதிதாகவே கதை எழுதும் அளவுக்கு வாக்கியங்களைச் சேர்க்கும் இவரது திறமையைக் கண்டு வியந்த கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் "கல்கி" இதழில் தொடர்ந்து எழுதுமாறு ஊக்குவித்தார்.
- ஏழை எளியவர்கள், உழைக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரைப் பற்றிச் சிந்தித்து கதைகள் எழுதிய எழுத்தாளர்.
- கல்கியின் துணை ஆசிரியராகவும் இயங்கியவிந்தன், குழந்தைகளுக்கு (பாப்பா மலர் பகுதியில்) விஜி" என்ற பெயரில் பல கதைகள் எழுதினார்.
- விஜி என்ற பெயரை "விந்தன்" என்று பெயர் மாற்றிக் கொள்ளச் சொன்னவர் "கல்கி" கிருஷ்ணமூர்த்தி தான்.

படைப்புகள்

- 1946 இல் விந்தன் எழுதிய "முல்லைக் கொடியாள்" என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல் வெளிவந்தது.
- விந்தனின் எழுத்துக்குத் தமிழ்நாட்டில் பெரும் வரவேற்பு ஏற்பட்டதால், "பொன்னி" மாத இதழ் ஆசிரியர், விந்தனைத் தொடர்களை எழுதுமாறு கூறினார்.
- "கண் திறக்குமா?"-என்ற கதையை 1947இல் "நக்கீரன்" என்ற புனைப்பெயரில் எழுதினார்.
- "பாலும் பாவையும்" என்ற கற்பனையும் கருத்தும் நிறைந்த தொடர் விந்தனுக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித்தந்தது.
- "அன்பு அலறுகிறது", "மனிதன் மாறவில்லை" என்ற இரு நாவல்களை எழுதினார்.
- மாகாண முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி வைதீக மரபைத் தூக்கிப்பிடிக்கும் 'பஜகோவிந்தம்' (1956) எழுதினார். இந்நூலுக்குப் புடைநூலாக 'பசிகோவிந்தம்' (1956) என்ற நூலை விந்தன் எழுதினார் இவ்விரு நூல்களையும் வெளியிட்டவர் பெண்ணாடம் ராமசாமி.
- கையில் கிடைத்த சொற்ப பணத்தைக் கொண்டு "புத்தகப் பூங்கா" என்ற பதிப்பகமும் "மனிதன்" என்ற மாத இதழையும் தொடங்கினார் விந்தன் .
- ஏ.வி.எம். நிறுவனத்தார், "பாலும் பாவை" யும் கதையைத் திரைப்படமாக்க விரும்பியதால், திரைப்படம் நோக்கிப் பயணித்தார்.

- "வாழப் பிறந்தவள்" படத்துக்கு வசனமும் "அன்பு" படத்துக்கு வசனமும், ஒரு பாடலும், "கூண்டுக்கிளி" என்ற படத்துக்கு வசனமும் எழுதினார்.
- "குழந்தைகள் கண்ட குடியரசு", "பாரதிபன் கனவு" திரைப்படங்களுக்கு வசனமும் பாடல்களும் எழுதினார்.
- இறுதி காலத்தில் தினமணி கதிர் இதழில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

விருதுகள்

- தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் "முல்லைக் கொடியாள்" என்னும் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு முதல் பரிசை அளித்தது.
- 1975ஆம் ஆண்டு ஜூன் 30ஆம் தேதி அவர் மறைவுக்குப் பிறகு அவரது நூல்கள் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டன.

(😊)(😊) 🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈🌈 (😊)(😊)

கோவிந்தன் என்ற இயற்பெயரைக் கொண்ட விந்தன் (1916–1975), ஒரு புகழ்பெற்ற தமிழ் எழுத்தாளர், பத்திரிகையாளர் மற்றும் பாடலாசிரியர்ஆவார் . தனது முற்போக்குக் கொள்கைகள் மற்றும் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் மீதான அர்ப்பணிப்புக்காக அறியப்பட்ட இவரது குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகளான 'பாலும் பாவையும்' மற்றும் 'முல்லா..'போன்றவை , சமூக யதார்த்தவாதம், சாமானிய மக்களின் போராட்டங்கள் மற்றும் பகுத்தறிவுச் சிந்தனை ஆகியவற்றில் ஆழமாக கவனம் செலுத்துகின்றன.

விந்தன் பற்றிய முக்கிய உண்மைகள்

- உண்மையான பெயர்: கோவிந்தன்
- வாழ்நாள்: செப்டம்பர் 22, 1916 – ஜூன் 30, 1975
- இலக்கியப் பாணி: சமூக யதார்த்தவாதம், பொதுவுடைமை மற்றும் பகுத்தறிவு. அவர் ஏழைகள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் சமூகத்தின் விளிம்புநிலை மக்களுக்குக் குரல் கொடுத்தார்.
- இலக்கியப் பங்களிப்பு: 7 நாவல்களையும் 98க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள்

- **நாவல்கள்:** பாலும் பாவையும் (அவரது மிகவும் பிரபலமான படைப்பு, பின்னர் கன்னடத்தில் தழுவியது), மனிதன் மாறவில்லை, மற்றும் அன்பு அழுகிறது.
- **சிறுகதைத் தொகுப்புகள்:** முல்லா... (கல்கியின் முன்னுரையுடன் வெளிவந்த அவரது முதல் தொகுப்பு), சமுதாய விரோதி.
- **சிறுவர் இலக்கியம்:** 'விஜி' என்ற புனைப்பெயரில் பல சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார் .

தொழில் வாழ்க்கையின் சிறப்பம்சங்கள்

- அச்சுக்கோர்ப்பாளராகவும் கலைஞராகவும் தனது தொழில் வாழ்க்கையைத் தொடங்கி, பின்னர் இலக்கியத் துறையில் படிப்படியாக உயர்ந்தார்.
- புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் கல்கி ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ், கல்கி இதழில் அவருக்கு உதவியாளராகப் பணியாற்றினேன் .
- 'கூடுகிளி' திரைப்படம் உட்பட, தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்குப் பாடல்களையும் வசனங்களையும் எழுதியுள்ளார் .

நீங்கள் CommonFolks [மூலம்](https://www.vikatan.com/literature/arts/123532-the-story-of-story-tellers-part-21-vindhana) அவருடைய புத்தகங்களை ஆராய்ந்து [வாங்கலாம்](https://www.vikatan.com/literature/arts/123532-the-story-of-story-tellers-part-21-vindhana) , அல்லது [Tamil.Wiki-](https://www.vikatan.com/literature/arts/123532-the-story-of-story-tellers-part-21-vindhana)யில் அவருடைய இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைப் பற்றிப் படிக்கலாம் .

'கூண்டுக்கிளி' வசனகர்த்தா விந்தன்..!

கதை சொல்லிகளின் கதை

<https://www.vikatan.com/literature/arts/123532-the-story-of-story-tellers-part-21-vindhana>

' இருப்பவனைப் பற்றி எழுதி, அவன் பணத்துக்கு உண்மை இரையாவதைவிட, இல்லாதவனைப் பற்றி எழுதி அவன் அன்புக்கு உண்மை இரையாவதேமேல்' என்ற கொள்கையுடன் நாற்பது ஆண்டுகாலம் எழுதி எழுதியே பலரின் தூற்றுதலுக்கும், சிலரின் போற்றுதலுக்கும் ஆளானவர் விந்தன்' என்று அவரது நண்பரான மு.பரமசிவம் குறிப்பிடுவதுதான் எழுத்தாளர் விந்தனின் வாழ்க்கைச் சாரம்.

'இன்று மனித வாழ்வில் முக்கியமாக இடம்பெற்றிருப்பவை மூன்று. முதலாவது, கடவுள். இரண்டாவது, மதம். மூன்றாவது, கலை. 'எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் நான்தான்!' என்று சொல்லாமல் சொல்லி, மனிதனின் தன்னம்பிக்கையைக் கொன்றுகொண்டிருக்கிறார் கடவுள். 'இந்த உலகத்தில் அனுபவிக்கும் துன்பத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. மறு உலகத்தில் இன்பம் உனக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது' என்று சொல்லி, மனிதனை சாவை நோக்கி அழைத்துச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது மதம். கடைசியாக உள்ள கலையாவது மனிதனை வாழவைக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. கடவுளையும் மதத்தையும் சிருஷ்டி செய்து, மனிதனின் ஆயுளைக் காலத்துக்கு முன்னால் கொள்ளையடிக்கும் பிக்பாக்கெட் முதலாளிகளின் கத்தரிக்கோலாக அது மாறிவிட்டது. ஆம், மாறத்தான் வேண்டும். மனிதன் மனிதனாக வாழத்தான் வேண்டும். இதற்கு வேண்டியதெல்லாம் என்ன?

'ஒரே வார்த்தையில் சொல்லப்போனால், நம் உழைப்புக்கு ஏற்ற மதிப்பு.' அந்த மதிப்பைப் பெறுவதற்காகத்தான் இன்று கடவுளுடன் நாம் போராடுகிறோம்; மதத்துடன் போராடுகிறோம். இந்தக் கடுமையான போராட்டத்தில் நாம் வீழ்ந்தாலும், நம் சந்ததியாவது வாழ வேண்டும். மேற்படி குறிக்கோளுடன் எழுதப்படுபவை எதுவாக இருந்தாலும் அதுவே 'மக்கள் இலக்கியம்' ' என்று விந்தன் தன்னுடைய 'சமுதாய விரோதி' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கான முன்னுரையில் இலக்கியக் கொள்கையைப் பளிச்செனச் சொல்லிவிடுகிறார்.

அவர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலோ வேறு எந்தக் கட்சியிலோ உறுப்பினராக ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. ஆனாலும் தன்னை ஓர் 'எழுத்தாளன்' என்று சொல்லிக்கொள்வதைவிட 'தொழிலாளி' என்று சொல்லிக்கொள்வதில்தான் பெருமைகொள்வார். ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டைப் போலவே இந்தச் சமகால வாழ்வைப் பார்த்தார், விமர்சித்தார், எழுதினார். ஆகவே, 'சுத்த எழுத்தாளர்கள்' எனப்படும் பல ஆகிருதிகள், விந்தனை ஒரு பொருட்டாக மதித்ததில்லை. பட்டியல் மன்னர்கள், அவர் பெயரை எந்தப் பட்டியலிலும் சேர்த்ததில்லை; இன்றும் சேர்ப்பதில்லை. ஆனால், அவருடைய எழுத்துகளை கல்கி மிகவும் மதித்தார். அவருடைய பத்திரிகை ஆபீஸில் அச்சுக்கோக்கும் ஒரு தொழிலாளியாக வேலை பார்த்துவந்த விந்தனின் எழுத்துகளை தொடர்ந்து கேட்டு வாங்கிப் பிரசுரம் செய்தது மட்டுமின்றி, அவரை 'கல்கி'யின் ஆசிரியர் குழுவில் துணை ஆசிரியராகவும்

உயர்த்தினார். விந்தன் கதைகளைப் பற்றி விந்தனின் 'முல்லைக்கொடியாள்' தொகுப்பின் முன்னுரையில் கல்கி எழுதுகிறார்...

'...ஒரு காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் சிறிய கதைகளும் பெரிய கதைகளும் பெரும்பாலும் ஒரு சாதியரைப் பற்றியே வந்துகொண்டிருந்தன. எழுதுகிறவர்களும் படிக்கிறவர்களும் பெரும்பாலும் பிராமணர்களாகவே இருந்தபடியால், அந்தச் சாதியினரைப் பற்றியே கதைகள் எழுதப்பட்டன. அந்தக் கதைகளில் கையாளப்பட்ட தமிழ் நடை, பிராமணக் குடும்பங்களில் வழங்கும் தமிழாகவே இருந்தது. பிராமண எழுத்தாளர் கஷ்டப்பட்டு வேறு சாதியினரைப் பற்றி கதை எழுதும்போது அவர்கள் வர்ணிக்கும் நடை, உடை, பாவனைகள் அவ்வளவு சரியாக இருப்பதில்லை. இந்தச் சமயத்தில்தான் நவயுக புதுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் தோன்றினார்கள். ருஷ்யக் கதைகளையும் மற்ற மேல்நாட்டுக் கதைகளையும் படித்தார்கள். அந்தக் கதைகளைப்போல் இந்நாட்டு ஏழை எளியவர்களையும் உழைப்பாளி மக்களையும் பற்றிய கதைகள் எழுதத் தொடங்கினார்கள். விந்தன், உழைப்பாளி; மக்களிடையே பிறந்து வளர்ந்து உழைத்துப் பண்பட்டவர். ஏழை எளியவர்கள், தொழிலாளிகள், பாட்டாளிகளின் சுக-துக்கங்களை மனம் ஒன்றி அனுபவித்து உணரும் ஆற்றல் பெற்றவர். அந்த உணர்ச்சிகளை இலக்கியப் பண்பு வாய்ந்த சிறுகதைகளாக எழுதியிருக்கிறார். 'அவருடைய கதாபாத்திரங்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் நாம்தான் காரணமோ!' என எண்ணி எண்ணி, தூக்கம் இல்லாமல் தவிக்க நேரும்.

பிராமணரான கல்கியே இப்படித் திறந்த மனதுடன் எழுதியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. கல்கியின் இந்த நெகிழ்வான, ஜனநாயக மன உணர்வுதான் விந்தனை வெளி உலகுக்குக் கொண்டுவந்தது என்றே சொல்லலாம். அன்றைய நாள்களில் விந்தனின் கதைகளில் வெளிப்பட்ட ஏழை - பணக்காரன் பேதம், வேறெவர் கதைகளிலும் இவ்வளவு அப்பட்டமாக வெளிப்பட்டதாகக் கூற முடியாது. விந்தனின் 'ஒரே உரிமை' என்ற சிறுகதையைப் பார்க்கலாம்.

சாப்பிட்ட பிறகு இலையை எடுத்து வெளியே போட வருகிறார் வசதி படைத்தவர். என் கையில் இருக்கும் இலையைக் கண்டதும் சாலையோரத்தில் நின்றുകொண்டிருந்த இரண்டு ஜீவன்கள் என்னை நோக்கி ஓடிவந்தன. அவற்றில் ஒன்று நாய். இன்னொன்று பெயருக்கு மனிதனாகப்

பிறந்திருந்த சோலையப்பன்."சாமி, சாமி... அந்த இலையை இப்படிக் கொடுங்க. கீழே போட்டுடாதீங்க சாமி..." என்று கெஞ்சினான்.

...மனிதர்களுக்கு விசித்திரமான ஒரு மனோபாவம். என்னைப் போன்ற அதாவது பணத்தைக்கொண்டு எந்தவிதத்திலும் சாப்பாட்டுக்கு வசதி செய்துகொள்ளக்கூடியவர்களைக் கண்டால் அவர்கள் வருந்தி வருந்தி விருந்துக்கு அழைக்கிறார்கள். மறுத்தால் அவர்களுக்குக் கோபம்கூட வந்துவிடுகிறது. ஆனால், இந்தச் சோலையப்பன்கள் (அதாவது பணத்தைக்கொண்டு சாப்பாட்டுக்கு வசதி செய்துகொள்ள முடியாதவர்கள்) வலுவில் வாசலுக்கு வந்து ஒரு கை சோறு கேட்டால்கூட எரிந்து விழுகிறார்கள். "ஏன் இப்படி, கூலிக்கு வேலை கிடைக்காத காலங்களில் மட்டும்தான் நாய்க்குப் போட்டியாக நான் வந்து நிற்கவேண்டியிருக்கிறது" என்று மனமுடைந்து சொன்ன சோலையப்பனின் பேச்சில் மனம் நெகிழ்ந்துபோகும் அந்தப் பணக்காரர், தன் செலவில் கிராமத்தில் ஒரு ரொட்டிக்கடை வைத்துக் கொடுத்து "ரொட்டி வித்துப் பொழைச்சுக்கோ, இனிமே பிச்சை எடுக்காதே" என்று அறிவுரை சொல்லிவிட்டு பட்டணம் போய்விடுகிறார்.

இரண்டே வாரங்களில் அவரை உடனே வரச்சொல்லி சோலையப்பன் கடிதம் போடுகிறார். இவரும் வந்து கடையைப் பார்க்கிறார். வாங்கி வைத்த ரொட்டியெல்லாம் விற்பனை ஆகாமல் அப்படியே கடையில் இருக்கின்றன.

"ஏன், வியாபாரம் நடக்கலியா?"

"இல்லாம என்னங்க? அதோ அந்த முதலியார் ரொட்டிக்கடை இருக்குதுங்களே, அங்கே தினம் தினம் எம்மா வியாபாரம் ஆவது!"

'பின்னே என்ன... உன் கடையிலே மட்டும் ஏன் வியாபாரம் ஆகலை?"

"என்ன இருந்தாலும் நான் பறையன் பறையன்தானுங்களே! என் கடையிலே யாராச்சும் ரொட்டி வாங்கணும்னா அவங்களும் பறையர்களாகத்தானே இருக்கணும்! அவங்களுக்குத்தான் கூழுக்கே பஞ்சமாச்சுதுங்களே. அவங்க எங்க ரொட்டி, கிட்டி வாங்கப்போறாங்க? வந்தா ஓசந்த சாதிக்காரர்தான் வரணும். அவங்க எங்கிட்ட எங்கியாச்சும் வருவாங்களா? 'பறப்பயலுக்கு இங்கே என்னடா ரொட்டிக்கடை?'ன்னு

என்னையும் அடியா அடிச்சுப்போட்டு, இந்தக் கடையையும் காலி பண்ணாம இருந்தாங்களே, அதைச் சொல்லுங்க."

"என்னடா, திருப்பித் திருப்பி 'பறையன், பறையன்'கிறாயே?" என்று நான் அலுத்துக்கொண்டேன்.

"நானாங்க சொல்றேன்... ஊர் சொல்லுது; உலகம் சொல்லுதுங்க. இந்த 15 நாளா என் கடையை யாரும் எட்டிப்பார்க்காம இருக்கிறதிலிருந்தே இது தெரியலீங்களா?"

"சரி, அப்படின்னா நீ இப்ப என்னதான் சொல்றே?"

"இது உங்க கடை. இதுல போட்டிருக்கிற பணம் உங்க பணம். நீங்களே இந்தக் கடையை எடுத்துக்குங்கோன்னு சொல்றேன்!"

"இதென்னடா வேடிக்கையா இருக்கே. உனக்கு தினசரி வேலை கிடைக்கத்தான் வழி இல்லை. யாருடைய உதவியையாவது கொண்டு சொற்ப முதல்ல ஒரு ரொட்டிக்கடை, மிட்டாய்க்கடை இப்படி ஏதாவது ஒன்றை வெச்சுப் பொழைச்சுக்கக் கூடவா உனக்கு உரிமை இல்லை?"

"ஏதுங்க, யோசித்துப்பார்க்கப்போனா, எனக்கு இருப்பது ஒரே உரிமைதானுங்களே!"

"அது என்னடா, ஒரே உரிமை?"

"வேறே என்னங்க, தற்கொலை செய்துகொள்ளும் உரிமைதானுங்க அது!" என்றான் அவன்.

அவன் கண்களில் நீர் சுரந்தது.

பாவம், அதற்குக்கூட அவனுக்கு உரிமையில்லை என்னும் விஷயம் அவனைப் போன்ற அப்பாவிக்கு எப்படித் தெரியும்?

இந்தக் கதையில் மிக மிக முக்கியமான சமூகப் பிரச்னை ஒன்றை, ரத்தமும் சதையுமாக உயிர்ப்புடன் தூக்கிப்போடுகிறார் விந்தன். இன்றைக்கும் எந்த நகரத்திலும் கடைவீதியில் தாழ்த்தப்பட்டவர் ஒருவர் கடைவைத்து எல்லோரும் வந்து வாங்கும் நிலை இல்லவே இல்லை. 40-களின் பிற்பகுதியிலேயே இந்தப் பிரச்னையை விவாதத்துக்குக் கொண்டுவந்த முன்னோடியாக விந்தன் திகழ்கிறார். தலித் இலக்கியமோ, தலித் இயக்கங்களோ முன்னுக்கு வந்திராத ஒருகாலத்தில் இந்தக் கதை எழுதப்பட்டது என்பது இன்னும் கூடுதல் முக்கியத்துவமான செய்தி.

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, தன்னுடைய 'தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' நூலில் விந்தனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, '40-களில் தி.மு.க எழுத்தாளர்கள் யாரை கதை மாந்தர்களாக ஆக்கினார்களோ, அவர்களேதான் விந்தனின் கதை மாந்தர்களாகவும்

வந்தார்கள். ஆனால், தி.மு.க எழுத்தாளர்கள் எல்லா பிரச்சனைகளுக்கும் காரணம் பார்ப்பணியம் என்று ஒற்றைத் தீர்வை முன்வைத்தபோது விந்தன், 'பொருளுடமையே பிரச்சனைகளின் அடிப்படை' என்ற சித்தாந்தத்தை நம்பியவர் என்பதால், வர்க்கபேதத்தை முன்னிலைப்படுத்தி அதற்குள் சாதியையும் கொண்டுவந்தார் எனக் குறிப்பிடுவார்.

விந்தன் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில், நாவலூர் என்னும் சிற்றூரில் வேதாசலம் - ஜானகியம்மாள் தம்பதிக்கு 1916 செப்டம்பர் 22-ம் நாள் பிறந்தார். இவருக்கு பெற்றோர் சூட்டிய பெயர் கோவிந்தன். விந்தனின் பெற்றோர், தம் மகனின் படிப்பில் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. எனவே, கோவிந்தன் தமக்கு விவரம் தெரிந்தவுடன் கல்வியின் மகத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்டு, இரவுப் பள்ளிகளில் படித்து அறிவை வளர்த்துக்கொண்டார். ஓவியம் வரைவதில் ஆர்வம் உடைய இவர், ஓவியப் பள்ளியில் சேர்ந்து தம் திறனை வளர்த்துக்கொண்டார்.

விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த விந்தன், விவசாயம் நலிந்தபோது சென்னைக்கு பிழைப்புத் தேடி வந்த பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களில் ஒருவர். அன்றைய சென்னையின் அடித்தளச் சமூகத்தில் அவரது வாழ்க்கை அமைந்தது. உழைப்பாளர் பகுதியான வடசென்னையின் புளியந்தோப்புப் பகுதியில் வசித்தார்.

1936-ம் ஆண்டில் ஜெமினி ஸ்டூடியோவில் விளம்பரப் பகுதியில் ஓவியராகி, பணியைத் தொடங்கினார். பிறகு, ராஜாபாதர் என்ற நண்பரின் உதவியால், டாக்டர் மாசிலாமணி என்பவர் நடத்திவந்த 'தமிழரசு' மாத இதழில் அச்சுக்கோக்கும் பணியில் சேர்ந்தார். அங்கு பணியாற்றியபோது புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் போன்றோரின் தொடர்பும் நட்பும் கிடைத்தன. தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் எழுத்தை அச்சுக்கோக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்ற விந்தன், அதன் மூலம் தம் அறிவை மேலும் வளர்த்துக்கொண்டார். பாரதிதாசனின் 'தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்' கவிதையை விந்தனே அச்சுக்கோத்தார். பிறகு, 'தமிழரசு' இதழைவிட்டு விலகி 'ஆனந்த போதினி', 'சுதேசமித்திரன்', 'தாருல் இஸ்லாம்' போன்ற இதழ்களில் பணியாற்றி, அனுபவம்மிகுந்த அச்சுக்கோப்பாளராக 'ஆனந்த விகடன்' இதழில் சேர்ந்தார். பிறகு 'கல்கி' இதழிலும் பணியாற்றினார்.

1951-ம் ஆண்டில் 'கல்கி' இதழ் பணியைவிட்டு விலகிய விந்தன், திரைப்படத் துறையில் நுழைந்தார். புதுமைப்பித்தன் உள்ளிட்ட பல எழுத்தாளர்களைக் கவர்ந்து இழுத்த சினிமா, விந்தனையும் விட்டுவைக்கவில்லை.

ஏ.வி.எம் கதை இலாக்காவில் சேர்ந்தார். அங்கே எழுத்தாளனுக்குத் தரப்படும் சொற்ப ஊதியத்தைக் கண்டு வெறுத்து, உடனே வெளியேறினார். பிறகு, டி.ஆர்.ராமண்ணாவின் ஆர்.ஆர்.பிக்சர்ஸ் தயாரித்த 'வாழப் பிறந்தவள்' படத்துக்கு வசனம் எழுதினார். தொடர்ந்து 'பார்த்திபன் கனவு', 'குழந்தைகள் கண்ட குடியரசு', 'சொல்லு தம்பி சொல்லு', 'மணமாலை' போன்ற படங்களுக்கு வசனமும், 'அன்பு', 'கூண்டுக்கிளி' ஆகிய படங்களுக்கு கதை-வசனமும், பல படங்களுக்குப் பாடல்களும் எழுதினார்.

'குலேபகாவலி' படத்தில் வரும் புகழ்பெற்ற பாடலான, 'மயக்கும் மாலைப் பொழுதே நீ போ போ... இனிக்கும் இன்ப இரவே நீ வா வா..!' என்ற பாடல், எம்.ஜி.ஆரும் சிவாஜியும் இணைந்து நடித்த 'கூண்டுக்கிளி' படத்தில் வரும் 'சரியா... தப்பா கொஞ்சம் கிளியான பெண்ணைக் கூண்டுக்கிளி ஆக்கிவிட்டுக் கெட்டி மேளம் கொட்டுவது சரியா... தப்பா?'

போன்ற பல பாடல்கள் அவருக்கு பெரும்புகழ் சேர்த்தன.

சினிமாவில் கொஞ்சம் காசு கிடைத்ததும் 1954-ம் ஆண்டில் 'மனிதன்' என்ற பெயரில் சொந்தப் பத்திரிகை ஆரம்பித்தார். அதில் ஜெயகாந்தன், சுந்தர ராமசாமி, தமிழ் ஒளி போன்ற இளம் இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள் தொடர்ந்து எழுதினார்கள். வையாபுரி பிள்ளை, மு.வரதராசனார், கு.ப.சேது அம்மாள், நாரண துரைக்கண்ணன், பி.எஸ்.ராமையா போன்றோரும் 'மனிதன்' இதழில் எழுதியுள்ளனர்.

பத்து மாதங்கள் மட்டுமே வாழ்ந்தான் அந்த 'மனிதன்'. புதுமைப்பித்தன் கவிதைகளைக் கடுமையாக விமர்சித்து 'தமிழ் ஒளி' எழுதிய கட்டுரை மனிதனில் வந்துள்ளது. 1969-ம் ஆண்டில் 'புத்தகப் பூங்கா' என்ற பெயரில் பதிப்பகம் ஒன்றை விந்தன் தொடங்கினார். ஜெயகாந்தனின் முதல்

சிறுகதைத் தொகுப்பான 'ஒரு பிடி சோறு' தொகுதியை தனது முன்னுரையுடன் வெளியிட்டு இலக்கிய உலகுக்கு ஜெயகாந்தனை அறிமுகப்படுத்தியவரே விந்தன்தான்.

விந்தன் சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், குட்டி கதைகள், சிந்தனை நூல்கள், கட்டுரைகள் எனப் பல வடிவங்களிலும் தம் பங்களிப்பை அளித்துள்ளார். 'முல்லைக்கொடியாள்', 'ஒரே உரிமை', 'சமுதாய விரோதி', 'விந்தன் கதைகள்', 'இரண்டு ரூபாய்', 'ஏமாந்துதான் கொடுப்பார்களா?', 'நாளை நம்முடையது', 'இதோ ஒரு மக்கள் பிரதிநிதி', 'நவீன விக்ரமாதித்தன்' என்று, ஒன்பது தொகுதிகளாக இவருடைய சிறுகதைகள் வெளியாகியுள்ளன. எல்லா கதைகளையும் உள்ளடக்கிய பெரும்பதிப்பை காவ்யா பதிப்பகம் இப்போது வெளியிட்டுள்ளது.

'கண் திறக்குமா?', 'பாலும் பாவையும்', 'அன்பு அலறுகிறது', 'மனிதன் மாறவில்லை', 'காதலும் கல்யாணமும்', 'சுயம்வரம்' போன்ற நாவல்களைப் படைத்துள்ளார். இவருடைய 'தெருவிளக்கு' என்ற நாவல் (மனிதனில் தொடராக வந்தது) முற்றுப்பெற்றவில்லை.

விந்தன், எம்.கே.தியாகராஜ பாகவதர் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். நடிகர் எம்.ஆர்.ராதாவின் வாழ்க்கையை, 'சிறைக்காலச் சிந்தனைகள்' என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளார். 'பாட்டினில் பாரதம்' என்ற கவிதை நூலையும், 'ஓ மனிதா', 'புதிய ஆத்திசூடி', 'பெரியார் அடிச்சுவட்டில்' போன்ற சிந்தனை நூல்களையும், 'வேலை நிறுத்தம் ஏன்?', 'விந்தன் கட்டுரைகள்' என்ற தலைப்புகளில் கட்டுரை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

புதுமைப்பித்தன் சாகும் நாள் வரை கல்கியை பரம வைரிபோலக் கருதி விமர்சித்தவர். ஆனால், ராஜாஜியின் எழுத்துகளை வெகுவாகச் சிலாகித்தவர். ஆனால், விந்தன் அதற்கு நேர்மாறாக, கல்கியை 'பேராசிரியர்' என்ற வார்த்தையால் சுட்டி, அவரைத் தன் குருநாதராக ஏற்றுக்கொண்டவர். ராஜாஜியின் 'பஜ கோவிந்தம்' நூலுக்குப் போட்டியாக 'பசி கோவிந்தம்' என்கிற புடைநூலை எழுதினார். அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களைப் பகைத்துக்கொள்வது பற்றிக் கவலையேபடாமல், தன் கருத்துகளைத் துணிச்சலுடன் முன்வைக்கும் பண்பு அவரிடம் இருந்தது.

'சமூக விரோதி' என்றொரு சிறுகதை. அதில் சொந்த தகப்பனாக இருந்தாலும் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிறான் என்றபடியால், அவனை போலீஸ்வசம் ஒப்புவிக்கிறான் மகன். அது பற்றி கதையில் ஓரிடத்தில் வரும் உரையாடல்:

"அவர் எனக்கு விரோதியில்லை."

"பின்னே, யாருக்கு தம்பி விரோதி?"

"சமூகத்துக்கு விரோதி."

"சொந்த அப்பனைவிட, சமுதாயம் பெரிதா?"

"அப்பனைவிட, அரசாங்கத்தைவிடப் பெரிது!"

பெண்களின் நிலை குறித்துப் பல கதைகளில் வெடிப்புறப் பேசும் விந்தன் 'மாட்டுத்தொழுவம்' கதையில் சாட்டையடியாக தன் கருத்துகளை முன்வைக்கிறார். இந்தக் கதை, எனக்கு இப்பனின் 'பொம்மை வீடு' கதையையும், கு.அழகிரிசாமியின் 'தேவ ஜீவனம்' கதையையும் நினைவுபடுத்தியது.

"அதிகாரபூர்வமான சட்டதிட்டங்களால் மனித வர்க்கத்தை அடக்கி ஆண்டுவிட முடியும் என்று நம்புவது அறியாமை. மனிதன் நினைத்தால் அந்தச் சட்டதிட்டங்களை மீறிவிட முடியும். ஆனால், அதன் பிறகு ஆக்கினைகளை மீறுவதற்கு மனிதன் சக்தியற்றவன்... வாழ்க்கையில் அன்புக்கு இடமில்லையென்றால், இன்பத்துக்கு இடம் ஏது? அனைவரும் பொதுவாக அன்பில்தான் பிறக்கிறோம்... அன்பால் வளர்கிறோம். ஆனால், எல்லோருமே அன்பில் வாழ முடிகிறதா... இல்லை. அப்படி வாழ முடியாத தரித்திர தேவதைகளில் நானும் ஒருத்தி" என்று ஆரம்பமாகும் இந்தக் கதையில் வரும் நாயகி, பிறந்த வீட்டில் செல்லமாக, சுதந்திரமாக வளர்ந்தவள். புகுந்த வீட்டில் அவளுக்கு எந்தச் சுதந்திரமும் இல்லை. கணவனின் அன்போ, மாமியின் அன்போ கிட்டவில்லை. அதிகாரத்துக்குக் கீழ்ப்படியும் பிறவியாக வாழ நேர்கிறது. இந்தக் கொடுமைக்குள்ளும் இரண்டு குழந்தைகள் பெற்று இப்போது மூன்றாவது முறையாக முழுகாமல் இருக்கிறாள். பிரசவத்துக்கு மட்டும் தவறாமல் அம்மா வீட்டுக்குப் போய்விட வேண்டும். இதே மாதிரி கூடவே வீட்டில் உள்ள பால் மாடும் இப்போது சினையாகி நிற்கிறது.

"மாட்டுக்கும் பிரசவத்துக்குப் பிரசவம் கிராமத்துக்கு ஓட்டிவிடுவார்கள். நியாயம்தானே? பால் மறத்துப்போன அந்த மாட்டுக்கு யாராவது

தண்டத்தீனி போட்டுக்கொண்டிருப்பார்களா? அதனுடைய நிலைதான் என்னுடைய நிலையும். வீட்டுக்காரியங்களையோ என்னால் இப்போது செய்ய முடிவதில்லை. பிறகு ஏன் எனக்கு வெட்டிச்சோறு?

நாளைக்கு மாட்டை கிராமத்துக்கு ஓட்டிவைக்கப்போகிறார்கள். பெற்றுப் பிழைத்தால் திரும்பி வரும். வந்தால் மீண்டும் பாலைக் கறந்து குடிப்பார்கள். வராமல் செத்தொழிந்தால் வேறு மாடு வாங்கிக்கொள்வார்கள். இதோ, அப்பாவுக்குக் கடிதம் எழுதி அவரும் என்னை அழைத்துக்கொண்டு போக வந்துவிட்டார். நானும் நாளைக்குப் போகிறேன். பெற்றுப்பிழைத்தால் திரும்பி வருவேன். வராமல் செத்தொழிந்தால் என்ன பிரமாதம்... அவர் வேறு கல்யாணம் செய்துகொண்டுவிடுவார்.

அவ்வளவுதான். இப்போது நீங்களே சொல்லுங்கள், நான் வாழ்வது, மனிதத்தொழுவமா... மாட்டுத்தொழுவமா?" என்று கேள்வியுடன் கதை நிறைவுறும். நேரடியான, குழப்பமற்ற கருத்துகளை எளிய மொழியில் கலாபூர்வமாகச் சொல்லும் கலை, விந்தனுக்கு கைவந்தது.

இன்று, 'ஒரு பக்கக் கதைகள்' என வார இதழ்கள் வெளியிடுகின்றன. இதற்கும் விந்தனே முன்னோடி. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு குட்டிக்கதை (நம்பிக்கை):

இரவு மணி 10. கடைசியாக வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்த வீட்டுக்காரர், தெருக்கதவைச் சாத்தித் தாளிட்டுவிட்டு உள்ளே சென்றார்.

"நன்றி செலுத்துகிறேன். கடவுளுக்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன்!" என்றது ஜன்னல்.

"ஏன்?" என்று கேட்டது கதவு.

"மீனை, தண்ணீரில் வாழவைத்ததுபோல, மனிதனை காற்றில் வாழவைத்தாரே அதற்காக!"

"இல்லாவிட்டால்?"

"உன்னைச் சாத்திவிட்டுச் சென்றதுபோல என்னையும் அல்லவா அவர் சாத்திவிட்டுச் சென்றிருப்பார்!"

இதைக் கேட்டதும் "அந்த வெட்கக்கேட்டை ஏன் கேட்கிறாய்?" என்று அலுப்பும் சலிப்புமாக ஆரம்பித்த கதவு, திடீரென தன் குரலைத்

தாழ்த்திக்கொண்டு, "உன்னிடம் நான் ஒரு ரகசியம் சொல்லட்டுமா?" என்றது ஜன்னலிடம்.

"சொல்லு"

என்றது

ஜன்னல்.

"இப்போதெல்லாம் மனிதன் தன்னைப்போன்ற மனிதனை நம்புவதில்லை. என்னைப் போன்ற கதவைத்தான் நம்புகிறான்" என்றது கதவு.

சொல்லாலும் எழுத்தாலும் செயலாலும் உண்மையான மக்கள் எழுத்தாளராக இறுதிவரை வாழ்ந்தவர் விந்தன். காமராஜர், அண்ணா, கலைஞர், எம்.ஜி.ஆர் போன்ற அரசியல் தலைவர்களுக்கு நெருக்கமானவர் விந்தன். இருப்பினும், தன் சொந்த வாழ்க்கைக்காக அவர்களிடம் உதவி கேட்டு போனதே இல்லை. தி.மு.க ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு "நிலம் வாங்கி வீடு கட்டித் தருகிறோம். விண்ணப்பத்தில் கையெழுத்து மட்டும் போட்டுக் கொடுங்கள்" என்ற முதலமைச்சர் அண்ணாவின் வேண்டுகோளை நிராகரித்தார்.

தமிழக அரசின் இதழான 'தமிழரசின்' ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்கச்சொல்லி கலைஞர் கருணாநிதி அழைத்தபோதும் மறுத்துவிட்டார். அரசைப் பாராட்டும் நிர்ப்பந்தம் தனக்கு வந்துவிடலாம். தன் சுதந்திரம் போய்விடும் என்று அவர் கருதியிருக்கலாம்.

30-06-1975 அன்று அவர் காலமானார்.

'வாழ்ந்தாலும் 'லோ சர்க்கி'ளோடுதான் வாழ்வேன்; செத்தாலும் லோ சர்க்கி'ளோடுதான் சாவேன்!' என்று அவர் அடிக்கடி சொல்வாராம். அவ்வாறே அவர் வாழவும் மரணமும் அமைந்தன. (அவரது மகன் ஜனார்தனன் அப்பாவின் எழுத்துகளின் மீது தமிழகத்தின் கவனத்தை ஈர்க்க, இடையுறாது முயன்றுவருகிறார்.)

விந்தன்

<https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-p101-p1011-html-p1011511-23874>

• 5.1 விந்தன்

விந்தன் உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளி. நாளும் வாழ்க்கைக்குப் போராடும் ஒரு தொழிலாளியாக இருந்தவர். தம்மைப் போன்று பொருளாதாரத்தில் பிற்பட்டு விளங்கிய மக்களின் அன்றாட வாழ்வியலைக் கதைகளாகப் படைத்துள்ளார். அவை மனிதன் மனிதனுக்குச் செய்யும் அநீதிகளையும் கொடுமைகளையும் எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமைந்தவை. 1942 முதல் 1975 வரை பல பத்திரிகைகளில் அவரது படைப்புகள் வெளியாகின.

5.1.1 பிறப்பும் வளர்ப்பும்

விந்தன் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில், நாவலூர் என்னும் சிற்றூரில் வேதாசலம் - ஜானகியம்மாள் தம்பதிகளுக்கு, 1916 செப்டம்பர் 22ஆம் நாள் பிறந்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் கோவிந்தன். இவருடைய உடன்பிறந்தார் பெயர் சாமிநாதன்.

விந்தனின் பெற்றோர்கள் தம் மகனின் படிப்பில் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. எனவே கோவிந்தன் தமக்கு விவரம் தெரிந்தவுடன் கல்வியின் மகத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டு, இரவுப் பள்ளிகளில் படித்துத் தம் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டார். ஓவியம் வரைவதில் ஆர்வம் உடைய இவர் ஓவியப் பள்ளியில் சேர்ந்து, தம் திறனை வளர்த்துக் கொண்டார். 1936இல், ஜெமினி ஸ்டுடியோவில் விளம்பரப் பகுதியில் ஓவியராகித் தம் பணியைத் தொடங்கினார். பின்பு, இராஜாபாதர் என்ற தம் நண்பன் உதவியால், டாக்டர் மாசிலாமணி என்பவர் நடத்தி வந்த தமிழரசு என்ற மாத இதழில் அச்சுக் கோக்கும் பணியில் சேர்ந்தார். தமிழரசு இதழில் பணியாற்றிய போது புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் போன்றோரின் தொடர்பும் நட்பும் கிடைத்தது. தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் எழுத்தினை அச்சுக் கோக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற விந்தன், அதன் மூலம் தம் அறிவை மேலும் வளர்த்துக் கொண்டார். பின்பு, தமிழரசு இதழை விட்டு விலகி ஆனந்த போதினி, சுதேசமித்திரன், தாருல் இஸ்லாம் போன்ற இதழ்களில் பணியாற்றி, பின்பு அனுபவம் மிகுந்த அச்சுக் கோப்பாளராக ஆனந்தவிகடன் இதழில் சேர்ந்தார். பின்பு கல்கி இதழிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

விந்தன் இலக்கியச் சொத்துக்களைத் தவிரப் பிற சொத்துக்களைச் சேர்க்காதவர். 1973ஆம் ஆண்டு ஜூன் 30ஆம் நாள், இதய நோய் காரணமாகக் காலமானார். அவர்தம் இலக்கியப் படைப்புகள் மூலம் அவர் புகழ் தமிழுலகில் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். 57 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த அவர் 33 ஆண்டுகள் இலக்கியப் பணியாற்றியுள்ளார். இலக்கியப் படைப்பில் தம் வாழ்வைப் பின்னிப் பிணைத்துக் கொண்டவர் விந்தன். சாதாரண அச்சுக் கோக்கும் பணியில் தொடங்கித் தனித்துவம் வாய்ந்த படைப்பாளியாக உயர்ந்த அவரது வாழ்க்கை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

5.1.2 எழுத்துலக நுழைவு

1942இல் கல்கியில் பணியாற்றத் தொடங்கிய போது, அவ்விதழில் பாப்பா மலர் பகுதியில் விஜி என்ற பெயரில் எழுத்துலக வாழ்வைத் தொடங்கினார். 1943இல் கல்கி ஆசிரியர் விந்தன் என்ற புனைபெயரை அவருக்குத் தந்து, கல்கி இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் அவரை இணைத்துக் கொண்டார்.

1946இல் விந்தன் எழுதிய முல்லைக் கொடியாள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிற்குத் தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகம் முதற்பரிசு வழங்கியது. அது முதல் அவர், நாடறிந்த எழுத்தாளரானார். 1948இல், தம் முதல் நாவலான கண்திறக்குமா? என்பதைப் பொன்னி என்ற இதழில் தொடர் கதையாக எழுதினார். இந்நாவல் தமிழ் வாசகர் மத்தியில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் ஆர்வலர்களின் பாராட்டையும் பெற்றது. 1950இல் கல்கி அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, கல்கி இதழில் பாலும் பாவையும் என்ற அவரது புகழ்பெற்ற நாவலைத் தொடர்கதையாக எழுதினார்.

1951இல் கல்கி இதழ்ப் பணியை விட்டு விலகிய விந்தன், திரைப்படத் துறையில் நுழைந்தார். ஏ.வி.எம். கதை இலாக்காவில் சேர்ந்தார். வாழப் பிறந்தவள், பார்த்திபன் கனவு, குழந்தைகள் கண்ட குடியரசு, சொல்லு தம்பி சொல்லு, மணமாலை என்ற படங்களுக்கு வசனமும், அன்பு, கூண்டுக்கிளி என்ற படங்களுக்குக் கதையும் வசனமும், பல படங்களுக்குப் பாடல்களும் எழுதினார்.

1954 ஆகஸ்டு 15ஆம் நாள் மனிதன் என்ற மாத இதழைத் தாமே தொடங்கி நடத்தினார். ஆனால் இவ்விதழ் 10 மாதங்களே வெளிவந்தது. 1969இல் புத்தகப் பூங்கா என்ற பெயரில் ஒரு பதிப்பகம் தொடங்கினார்.

• கையாண்ட இலக்கிய வகைகள்

விந்தன் சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், நூல், குட்டிக் கதைகள், சிந்தனை நூல்கள், கட்டுரைகள் என்று பலவற்றிலும் தம் திறமைகளைப் பதித்துள்ளார்.

முல்லைக் கொடியாள், ஒரே உரிமை, சமுதாய விரோதி, விந்தன் கதைகள், இரண்டு ரூபாய், ஏமாந்துதான் கொடுப்பார்களா?, நாளை நம்முடையது, இதோ ஒரு மக்கள் பிரதிநிதி, நவீன விக்கிரமாதித்தன் என்று ஒன்பது தொகுதிகளாக இவருடைய சிறுகதைகள் வெளியாகி உள்ளன.

கண் திறக்குமா?, பாலும் பாவையும், அன்பு அலறுகிறது, மனிதன் மாறவில்லை, காதலும் கல்யாணமும், சுயம்வரம் என்ற நாவல்களைப் படைத்துள்ளார். இவருடைய தெருவிளக்கு என்ற நாவல் முற்றுப் பெறவில்லை.

விந்தன் எம்.கே. தியாகராஜ பாகவதர் வாழ்க்கை வரலாற்றினை எழுதியுள்ளார். நடிகர் எம்.ஆர். ராதாவின் வாழ்க்கையினைச் சிறைக்காலச் சிந்தனைகள் என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளார்.

பாட்டினில் பாரதம் என்ற கவிதை நூலையும், பசிகோபுரம் என்ற புடைநூலையும், ஓ மனிதா, புதிய ஆத்திசூடி, பெரியார் அடிச்சுவட்டில் என்ற சிந்தனை நூல்களையும், வேலை நிறுத்தம் ஏன்?, விந்தன் கட்டுரைகள் என்ற பெயர்களில் கட்டுரை நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இவரது குட்டிக் கதைகள் மூன்று தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன.

இவை தவிரத் தொகுக்கப்படாத பிற குட்டிக் கதைகளையும் கட்டுரைகளையும் தொகுக்கும் பணிகள் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன.

5.1.3 ஆற்றல்கள்

‘வாழ்ந்தாலும் லோ சர்க்கிலோடு வாழ்வேன், செத்தாலும் லோ சர்க்கிலோடு சாவேன்’ என்று சொல்லி, அதன்படி உழைக்கும் மக்களோடு வாழ்ந்தவர் விந்தன். தம் சொந்த வாழ்க்கையிலும், தொழில் வாழ்க்கையிலும் ஏற்பட்ட பல சோதனைகளுக்கு இடையேயும் தொடர்ந்து இலக்கியப் பணியாற்றியவர்.

விந்தன் பல நல்ல எழுத்துலக நண்பர்களையும் பெற்றிருந்தார். இவரது நூல்களுக்குப் பேராசிரியர் மு.வ., புகழ்பெற்ற இலக்கிய விமர்சகர் க.நா.சு., பேராசிரியர் மு. பரமசிவம், கல்கி, கி. சந்திரசேகரன் போன்றோர் முன்னுரை நல்கியுள்ளனர். ஜெயகாந்தனின் ‘ஒருபிடி சோறு’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பினைத் தம் பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிட்டு முதன் முதலில் ஜெயகாந்தனை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் விந்தன்தான்.

<https://www.hindutamil.in/news/opinion/columns/1372554-writing-warrior-vindhana.html>

"விந்தன் கதைகளைப் படிப்பதென்றால் எனக்கு மனதிலே பயம் உண்டாகும். படித்தால், மனதிலே என்னென்ன விதமான சங்கடங்கள் உண்டாகுமோ, எப்படிப்பட்ட வேதனைகளுக்கு ஆளாக நேருமோ என்றுதான் பயம்."

இந்த வரிகள் கல்கி எழுதியது. 1946இல் விந்தனின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பான 'முல்லைக் கொடியாள்' நூலுக்கு கல்கி எழுதிய முன்னுரை. "அபிப்பிராயத்தின் தொனி விசேஷம் (Suggestion) சில சமயம் நம் உள்ளங்களைத் தொட்டு விடுகின்றது." 1953இல் வெளிவந்த 'சமுதாய விரோதி' என்னும் விந்தனின் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு எழுத்தாளர் கி.சந்திரசேகரன் எழுதியுள்ள அறிமுகம் மேலே கண்ட சொற்கள்.

இலக்கிய வாழ்க்கை

கோவிந்தன் தன் இலக்கியப் பயணத்தை கவிதைகள் மூலம் தொடங்கினார். சுதேசமித்திரன் இதழில் அவரது பல கவிதைகள் வெளிவந்தன. அச்சுக் கோர்க்கும் திறமைக்காகவும், படைப்புகளில் பிழைகளைத் திருத்துவதுடன் புதிதாகவும் பொருத்தமான வாக்கியங்கள் சேர்த்ததற்காகவும் கோவிந்தனைப் பாராட்டிய கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவரைச் சிறுகதைகள் எழுத ஊக்கமளித்து, இதழின் உதவி ஆசிரியராக நியமித்தார். கல்கி இதழின் பாப்பா மலரில் 'வி.ஜி' என்ற புனைபெயரில் குழந்தைகளுக்கான கதைகள் எழுதிய கோவிந்தனுக்கு கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி 'விந்தன்' என்ற புனைபெயரைச் சூட்டினார். கல்கியிலிருந்து வெளியேறியபின் விந்தன் திரை, இதழியல், பதிப்புத் துறைகளில் கால் பதித்தார். 1950-களில் தினமணி கதிர் ஆசிரியர் குழுவில் சேர்ந்தார்.

சிறுகதை

1946-ல் விந்தனின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு 'முல்லை கொடியாள்' வெளிவந்தது. அத்தொகுப்பு தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகப் பரிசைப் பெற்றது. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு முதன் முதலாக வழங்கிய பரிசு அதுதான். 'விந்தன் எழுத்தில் புதிய வடிவங்களை எழுதிப் பார்த்தார். அவர் எழுதிய குட்டிக்கதைகளில் 'ஓ மனிதா', 'மிஸ்டர் விக்கிரமாதித்யன்', 'சட்டம்', 'சமதர்மம்' போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

1951-ல் 'ஓரே உரிமை' என்னும் சிறுகதை தொகுப்பு டாக்டர் மு.வரதராசன் முன்னுரையுடன் வெளிவந்தது. 1953-ல் 'சமுதாய விரோதி' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு கி. சந்திரசேகரன் முன்னுரையுடன் வெளிவந்தது.

நாவல்/தொடர்

விந்தன் கல்கியில் எழுதிய 'பாலும் பாவையும்' தொடர் பரவலான கவனத்தைப் பெற்றது. 1964-ல் நாடகமாக மேடையேற்றப்பட்டது. வானொலி நாடகமாக 1967-ல் ஒலிபரப்பானது. கன்னடம், மலையாளம், ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு பதிப்புகங்கள் சார்பாக சுமார் இருபது பதிப்புகள் கண்டுள்ளது. இந்திரன், அகல்யா, தசரதகுமாரன் என்று இராமாயணப் பாத்திரங்களை மறைமுகமாகச் சுட்டும் வண்ணம் அதில் பாத்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

விந்தன் அகிலன் எழுதிய 'சிநேகிதி' நாவலுக்குப் பகுத்தறிவுக் கொள்கை அடிப்படையில் பதிலாக 'அன்பு அலறுகிறது' என்னும் நாவலை எழுதினார் பொன்னி இதழில் 'நக்கீரன்' என்ற புனைபெயரில் 'கண் திறக்குமா?', அமுதசுரபியில் 'மனிதன் மாறவில்லை'(1960), ராணியில் 'கனவிலே வந்த கன்னி'(1961)

ஆகிய தொடர்கதைகளை எழுதினார். 'கனவிலே வந்த கன்னி' 'காதலும் கல்யாணமும்' என்ற பெயரில் க.நா சுப்பிரமணியத்தின் முன்னுரையுடன் நூலாக வெளிவந்தது. இந்தியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

கட்டுரை

விந்தனின் செறிவான பல கட்டுரைகளை எழுதினார். தொழிலாளர் பிரச்சனைகளைத் தெரிவிக்க ஒரே இரவில் எழுதிய 'வேலை நிறுத்தம் ஏன்?' , சேரியில் வாழும் மக்களைச் சந்தித்து அவர்கள் நிலையை விவரித்த 'சேரிகள் நிறைந்த சென்னை மாநகரம்' கட்டுரைகள் முக்கியமானவை.

வாழ்க்கை வரலாறு

விந்தன் தினமணிகதிரில் எம்.கே. தியாகராகராஜ பாகவதர், எம்.ஆர். ராதா ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதினார்.

கவிதை

ராஜாஜி 'பஜகோவிந்தம்' எழுதியபோது புடை நூலாக (எதிர்வினையாக) 'பசிகோவிந்தம்' எழுதினார். பசிகோவிந்தம் இடதுசாரிக் கொள்கையாளர்களின் பரவலான கவனத்தைப் பெற்றது. சாவி கேட்டுக்கொண்டதன்பேரில் மகாபாரதக்கதையைப் 'பாட்டில் பாரதம்' என்ற மரபுக்கவிதைத் தொடராக தினமணி கதிரில் எழுதினார்.

1973-ம் ஆண்டு பெரியார் மறைந்த போது பெரியாரின் சிந்தனை, கொள்கைகளைப் பிரதிபலிக்கும் 'பெரியார் அறிவுச்சுவடி' எழுதினார்.

திரைத்துறைப் பங்களிப்புகள்

விந்தன் சில திரைப்படங்களுக்கு வசனம், கதை வசனம், பாடல்கள் எழுதினார்.

- வாழப்பிறந்தவள்-வசனம்
- அன்பு கதை-வசனம் - சில பாடல்கள்
- கூண்டுக்கிளி - கதை வசனம் - சில பாடல்கள்
- கல்கியின் பார்த்திபன் கனவு - வசனம், 'இதய வானின் உதய நிலவே', 'அந்தி மயங்குது' -பாடல்கள்
- குழந்தைகள் கண்ட குடியரசு - வசனம்
- சொல்லு தம்பி சொல்லு - வசனம்
- மணமாலை - வசனம்
- குலேபகாவலி- ' மயக்கும் மாலைப் பொழுதே நீ போ போ' பாடல்

இலக்கிய இடம்

விந்தன் படைப்புகள் சமுதாய உணர்வுடன், வறுமையில் வாடும் அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்க்கையைப் பேசுபொருளாகக் கொண்டவை. விந்தனின் கட்டுரைகள் செறிவானவை. தொழிலாளர் பிரச்சனைகளைத் தெரிவிக்க ஒரே இரவில் எழுதிய 'வேலை நிறுத்தம் ஏன்?' என்னும் கட்டுரையும், சேரியில் வாழும் மக்களைச் சந்தித்து அவர்கள் நிலையை விவரித்த 'சேரிகள் நிறைந்த சென்னை மாநகரம்' எனும் கட்டுரையும் முக்கியமானவை.

சமூக ஆய்வாளர் வ. கீதா, "விந்தன் எளிய மக்கள் - உழைக்கும் மக்கள் பற்றி எழுதியவர், கடவுள் மறுப்பை வைதீக எதிர்ப்பை நையாண்டித் தனத்தோடு படைப்புகளில் கொண்டு வந்தவர், கடைசி மாந்தனுக்கும் சுயமரியாதையை வலியுறுத்தியவர், 20-ம் நூற்றாண்டுக்குரிய கருத்தியலை முன்னெடுத்தவர், சோஷலிச உணர்வைப் பிரதிபலித்தவர். " எனக் குறிப்பிட்டார்.

"தமிழை நேராகப்படித்துதலைகீழாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் மத்தியில்தமிழைத் தலைகீழாகப் படித்து நேராகப்புரிந்து கொண்டவர் விந்தன்" என்று ஜெயகாந்தன் குறிப்பிடுகிறார்.

"திராவிட இயக்கம் உருவாக்கிய அரசியலெதிர்ப்பின் கூரிய பகடிக்குரல் விந்தனுடையதுதான். திராவிட இயக்கத்திலிருந்துகொண்டு புதுமைப்பித்தனின் நடை, அழகியலை உள்வாங்கிக்கொண்டவர். சொல்லப்போனால் திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்களில் இன்றைய வாசிப்பிலும் மிளிரும் எழுத்து அவருடையது மட்டுமே. அவருடைய 'பாலும் பாவையும்', 'பசிகோவிந்தம்' என்பவை அவர் செயல்பட்ட இருவகை எழுத்துக்களின் சிறந்த மாதிரிகள்" என்று ஜெயமோகன் குறிப்பிடுகிறார்.

படைப்புகள்

நாவல்

- பாலும் பாவையும்,
- அன்பு அலறுகிறது
- மனிதன் மாறவில்லை
- காதலும் கல்யாணமும்
- சுயம்வரம்
- தெருவிளக்கு (நிறைவு பெறவில்லை)

வாழ்க்கை வரலாறு

- எம்.கே. டி. பாகதர் கதை
- சிறைச்சாலை சிந்தனைகள் (நடிகவேள் எம்.ஆர்.ராதா வாழ்க்கை வரலாறு)

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

- முல்லைக்கொடியாள் (தமிழ் வளர்ச்சி கழகத்தின் முதல் பரிசு பெற்ற நூல்)
- ஒரே உரிமை
- சமுதாய விரோதி
- விந்தன் கதைகள், இரண்டு ரூபாய்
- ஏமாந்துதான் கொடுப்பீர்களா?
- நாளை நம்முடையது
- இதோ ஒரு மக்கள் பிரதிநிதி
- நவீன விக்கிரமாதித்தன்
- விந்தன் குட்டிக்கதைகள்
- விந்தன் கட்டுரைகள்
- விந்தன் கதைகள் - 1
- விந்தன் கதைகள் -2

- மிஸ்டர் விக்கிரமாதித்தன் கதைகள்

கவிதை

- இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்
- ஓ. மனிதா
- பெரியார் அறிவுச்சுவடி
- பசிகோவிந்தம்
- பாலும் பாவையும்

இதழ்த் தொகுப்பு

- மனிதன் இதழ் தொகுப்பு

கட்டுரை

- விந்தன் கட்டுரைகள்
- வேலை நிறுத்தம் ஏன்?

கசப்பெழுத்தின் நூற்றாண்டு

<https://www.jeyamohan.in/91122/>

நான் சிறுவனாக வகைதொகையில்லாமல் வாசித்துத்தள்ளிய காலகட்டத்தில் [விந்தனின்](#) பசிகோவிந்தம் என்னும் நூலை தற்செயலாகக் கண்டடைந்தேன். அது 'புடைநூல்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததே

எனக்கு ஆச்சரியம் அளித்தது. ராஜாஜியின் பஜகோவிந்தத்தைச் சாடி எழுதப்பட்ட அந்நூல் அன்று என்னை மிகவும் கவர்ந்தது.

அதன்பின் ராணிமுத்து நாவல் வரிசையில் வெளிவந்த பாலும்பாவையும் நாவலை வாசிக்கும்போது என் ரசனை சற்று மிகுந்திருந்தது. அந்நாவல் முழுக்க ஓடிய எரிச்சல் மிக்க நையாண்டியை நான் விரும்பினாலும் அது சற்று மிகையானது, கலையமைதி கூடாதது என்றே தோன்றிக்கொண்டிருந்தது.

விந்தனின் சிறுகதைகளை நான் அதன்பின் வாசித்தேன். அவரது ஆளுமை என்னுள் மிகச்சிறியதாக ஆகிவிட்டிருந்தது. ஆனால் விந்தனைப்பற்றி அ.மா.சாமி எழுதிய ஒரு குறிப்பு பாலும் பாவையும் நூலின் முன்னுரையாக இருந்தது. அது எனக்கு எப்போதுமே நினைவில் நிற்கும் ஒரு பதிவு. விந்தனின் படைப்புகள் கலையொருமை அற்றவை. நவீனத் தமிழிலக்கியப்பரப்பில் அவருக்கு இடமில்லை. ஆனால் அவரது வாழ்க்கை ஓர் இலக்கியவாதியின் வாழ்க்கைக்குரிய அனைத்து மடத்தனங்களும் அபத்தங்களும் சரிவுகளும் பெருந்தன்மையும் இலட்சியவாதமும் கொண்டது

விந்தனின் நூற்றாண்டு இது. [1916 -2016] அவரது மகன் கோ.ஜனார்த்தனன் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள விந்தன் அறக்கட்டளை சார்பாக விந்தனின் நூல்கள் மறுபதிப்பாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. விந்தனின் கட்டுரைகள் கதைகளை விட இன்று வாசிப்புத்தன்மை கொண்டவையாக உள்ளன. நேரடியான தாக்கும்தன்மையும் நையாண்டியும் உடையவை அவை.

விந்தனின் நண்பரான திரு செ.து.சஞ்சீவி அவர்கள் விந்தன் நினைவுகளை சுருக்கமாக எழுதிய விந்தன் நினைவாகச் சில பதிவுகள் ஆர்வமூட்டும் வாசிப்பு கொண்ட நூல். விந்தனின் முன்னுரை, மற்றும் கட்டுரைகளில் இருந்து சிலபகுதிகளும் அவர் எழுந்திய இரு சிறுகதைகளும் கொண்டது. இதிலுள்ள விந்தனின் வாழ்க்கைச்சித்திரம் மிகையற்றது. ஆகவே நம்பகத்தன்மை கொண்டது. ஒரு காலப்பதிவு என்றே சொல்லலாம்.

விவசாயக்குடும்பத்தைச்சேர்ந்த விந்தன் விவசாயம் நலிந்தபோது சென்னைக்கு பிழைப்புதேடி வந்த பல்லயிரக்கணக்கான மக்களில் ஒருவர். இயற்பெயர் கோவிந்தன். அன்றைய சென்னையின் அடித்தளச் சமூகத்தில் அவர்களின் வாழ்க்கை அமைந்தது. ஓவியக்கலை கற்க விரும்பினார்.

அதற்கான வசதி அமையவில்லை. படிப்பைத் தொடர முடியவில்லை. ஆகவே அச்சகத்தில் அச்சக்கோப்பவராக வேலைக்குச் சேர்ந்தார்.

அச்சக்கலை விந்தனின் அழகுணர்வை நிறைவுசெய்தது. கடைசிவரை அச்ச என்னும் மாயமோகினியில் இருந்து அவர் தப்பவே முடியவில்லை. அச்சவேலை முடிந்த ஓய்வுநேரத்தில் ரகசியமாக அச்சக்கோத்து விடுதலைப்போர் குறித்த துண்டுப்பிரசுரங்களை வெளியிட்டார். சினிமாவுக்குச்சென்று சு கையில் வந்ததுமே அச்சகம்தான் ஆரம்பிக்கிறார். அச்சகத்தை மூடியபின்னரும் அச்சகவேலைக்கே செல்கிறார்.

அச்சத்தொழிலாளியாகத்தான் கல்கி வார இதழுக்குள் நுழைந்தார் விந்தன். அவரது நண்பரும் அச்சக்கோப்பாளருமான ராஜாபாதர் அவரை அங்கு அழைத்துச்சென்றார். அங்கே அவர் மொழித்திறனைக் கண்ட கல்கி சிறுவர்களுக்கான கதைகள் எழுதும்படிச் சொன்னார். அதன்பின் அவரே கோவிந்தன் என்றபெயரை விந்தன் எனச் சுருக்கி கல்கியில் கதை எழுதும்படி ஆணையிட்டார்.

விந்தன் என்னும் எழுத்தாளர் கல்கியின் உருவாக்கம். தன்னை கல்கியின் மாணவராகவே விந்தன் எண்ணினார். மொழிநடையிலும் கல்கியையே பின்பற்றினார். கல்கிக்கு தன் முதல்நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்தார். ஆனால் கல்கியில் வேலைசெய்த பிராமண எழுத்தாளர்கள் விந்தனை சாதி

நோக்கில் நடத்தினர். தொடர்ந்து அவமதிப்புக்கு உள்ளான விந்தன் தன்னை 'நான் ஒரு லோ கிளாஸ்' என அறிவித்துக்கொண்டார். கடுமையான போக்குள்ளவராக மாறினார்.

விந்தனுக்கும் சு.சமுத்திரத்திற்கும் நெருக்கமான உளத்தொடர்புண்டு. தனக்குப்பிரியமான முன்னோடி எழுத்தாளர் விந்தன் தான் என சு.சமுத்திரம் சொல்லியிருக்கிறார். அவரது நடையும் நையாண்டியும் விந்தனை முன்மாதிரியாகக்கொண்டதே. வாழ்விலும் பல ஒற்றுமைகள். இருவருமே காங்கிரஸ்காரர்கள். சமுத்திரம் மத்திய அரசுப்பணியில் நுழைந்து பிராமணர்களிடமிருந்து சாதிய அவமதிப்புகளை அடைந்தபோது தன்னை மூர்க்கமான எதிர்ப்புணர்ச்சியும் நக்கலும் நிறைந்தவராக மாற்றிக்கொண்டு அதை எதிர்த்துக்கடந்தார். ஈ.வே.ரா மீது ஈடுபாடு கொண்டவராக ஆனார்.

விந்தனும் காங்கிரஸ்காரராக, கல்கி பக்தராகத் தொடங்கினாலும் கடைசியில் முழு திராவிடர் கழகக்காரராக ஆனார். சமுத்திரம் கடைசிவரை காங்கிரஸை விட்டுக்கொடுக்கத் தயங்கினார். அந்தத் தயக்கங்கள் விந்தனுக்கு இருக்கவில்லை. விந்தனின் பெரியார் அறிவுச்சுவடி திராவிடர் கழகத்தால் இன்றும் வெளியிடப்படும் முக்கியமான நூல்

ஆனால் விந்தனின் இறுதிக்காலகட்டத்தில் அவருக்கு கைகொடுத்தவர் பிராமணரான சாவி. விந்தனுக்கு இளையவர். கல்கியின் மாணாக்கர். விந்தன் சாவியுடன் மோதிக்கொண்டே இருந்தார். ஆனால் சாவி விந்தனை பேணி தன்னுடன் வைத்திருந்தார். இல்லையேல் விந்தன் வறுமையில் இறந்திருப்பார்.

விந்தன் எழுத்தை நம்பி வாழ்ந்தார். சினிமாக்களுக்கு வசனம் எழுதும் வாய்ப்பு வந்தது. ஆகவே ஓரளவு பணமும் அவருக்கு வந்தது. ஆனால் அதையெல்லாம் அச்சகம் நடத்தியும் பத்திரிகை நடத்தியும் வீணாக்கினார். மனிதன் என்னும் அவரது பத்திரிகையை அடித்தள மக்களுக்காகக் குரல்கொடுக்கும் ஓர் இடதுசாரிப் பத்திரிகையாகவே நடத்தினார். அதை வணிகரீதியாக வெற்றிகரமாக நிகழ்த்த அவரால் இயலவில்லை.

எம்.ஆர்.ராதாவை விந்தன் நீண்ட பேட்டி கண்டு நூலாக வெளியிட்டார். ராதா விந்தன் மீது பிரியம் கொண்டிருந்தார். விந்தனுக்காக ஒரு மணிவிழா நடத்தி நிதி திரட்டி அளிக்கும் திட்டம் ராதாவுக்கு இருந்தது. ஆனால் மணிவிழாவுக்கு சிலநாட்களுக்கு முன்னரே விந்தன் மாரடைப்பில் காலமானார்

விந்தனின் குணாதிசயங்கள் பற்றி சஞ்சீவி சுருக்கமாகச் சொல்லிச் செல்கிறார். அவர் கையிலிருப்புப் பணத்தை அவ்வப்போதே செலவிடுபவர். நண்பர்கள்கூட அவர் பையில் கைவிட்டு பணத்தை எடுத்துச்செல்வதுண்டு. சேர்த்துவைக்கத் தெரியாதவர். சினிமாக்காசில் ஒரு வீடு வாங்கினார். ஆனால் கடன்களை முறையாகக் கட்டாமல் வட்டியில் வீடே முழுகிப்போகும் நிலை வந்தது

அவருடைய நூல்களுக்கு அன்று நல்ல சந்தைமதிப்பு இருந்தது. ஆகவே பதிப்பாளர்கள் பணம் கொடுக்க முன்வந்தனர். அதை முறைப்படுத்தவும் விந்தனால் இயலவில்லை. ஆகவே அவ்வப்போது கடும் வறுமையும் நடுநடுவே செல்வச்செழிப்புமாக அவர் வாழ்ந்தார். பேரா. கல்கி இறந்தபோது கல்கி வார இதழுக்கு ஆசிரியராக விந்தன் அழைக்கப்பட்டார். குறிப்பிட்ட சிலரை நீக்கினால் மட்டுமே பணியாற்றமுடியும் என அவர் கடுமையாகச் சொன்னார். அவ்வாய்ப்பு பறிபோனது. அந்தப்பிடிவாதம் காரணமாகவே தினமணிகதிர் ஆசிரியராக ஆகும் வாய்ப்பும் இல்லாமலாயிற்று. சாவி உதவாவிட்டால் நடுத்தெருவில் நின்றிருப்பார்.

கல்கியில் ஆசிரியராக ஆகி தன் இன்றியமையாமையை நிறுவியபின் பிடிக்காதவர்களை மெல்லமெல்ல வெளியேற்றியிருக்கலாம். அதுதான் திட்டமிட்டுச் செயல்படுபவர்களின் இயல்பு. விந்தனிடம் அவ்வியல்பே இருக்கவில்லை. அவர் கொந்தளிப்பும் நிலையின்மையும் கொண்டவராகவே கடைசிவரை இருந்திருக்கிறார். ஆனால் ஒரு கட்டத்தில் கல்கி இதழுக்கு விந்தனால் தனி வாசகர் வட்டம் உருவானபோது கல்கியால் அதை ஏற்கமுடியவில்லை என்பதை விந்தன் இயல்பாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

அன்றைய அச்சகச்சூழல், பதிப்புச்சூழல், இதழியல்கூழல் பற்றிய ஒரு எளிய கோட்டுச்சித்திரம் இந்நூலில் உள்ளது. அன்று எழுதுவது ஓரளவு பதிப்புரிமைப்பணம் அளிக்கும் தொழிலாகவே இருந்துள்ளது. இன்றுபோல வெற்று உழைப்பு அல்ல. இதில் ஜெயகாந்தன் பற்றி வரும் பகுதிகள் சுவாரசியமானவை. சஞ்சீவி ஜெயகாந்தனை நன்கு அறிந்தவர். ஜெயகாந்தன் காரியவாதியாகவும் நன்றி மறப்பவராகவும் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதை ஐயப்படவும் தோன்றவில்லை. அதுவும் எழுத்தாளனின் முகமே.

விந்தனின் நூற்றாண்டு இது. அவரது நூல்கள் முறையாகத் தொகுக்கப்படவேண்டும். திராவிட இயக்க ஆதரவு எழுத்தாளர்களின் பட்டியலிடுபவர்கள் விந்தனின் பெயரை விட்டுவிடுவது வழக்கம். விந்தன் கல்கியில் தொடங்கி ஈ.வே.ராவை வந்தடைந்தவர். அவ்வகையில் அவரை ஒரு திராவிட இயக்க எழுத்தாளர் என முழுமையாகச் சொல்லமுடியாவிட்டாலும் திராவிட இயக்க ஆதரவு எழுத்தாளர் எனலாம். அவர்களில் அவரே முக்கியமானவர் என ஐயமின்றிச் சொல்லலாம்.

விந்தையான மனிதன் விந்தன்-

வளவ. துரையன்

<https://www.jeyamohan.in/126378/>

"இருப்பவனைப் பற்றி எழுதி அவன் பணத்துக்கு இரையாவதை விட, இல்லாதவனைப் பற்றி எழுதி அவன் அன்புக்கு உண்மை இரையாவதே மேல்" என்னும் குறிக்கோளுடன் இறுதிவரை இலக்கியப் பணியாற்றியவர்தாம் விந்தன்.

விந்தன் என்னும் புனைபெயரில் எழுதிய கோவிந்தன் 22-09-1916-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். வேதாசலம்-ஜானகியம்மாள் இணையருக்கு மூத்த மகனாக அவர் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் நாவலூர் என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். அவர் குடும்பம் வறுமையில் பிடியில் இருந்ததால் அவர்

நடுநிலைப்பள்ளிவரை கூடப் படிக்க முடியவில்லை. தந்தையார் செய்து வந்த கருமான் வேலைக்குத் துணையாகச் சென்றார். பிறவியிலேயே வலிமை குறைந்த அவரின் உடலுக்கு அத்தொழில் ஏற்றதாக இல்லை. ஓர் இரவுப்பள்ளியில் இலவசமாகப் போதிய கல்வியறிவு பெற்ற அவருக்கு ஓவியம் கற்க விருப்பம் ஏற்பட்டு சென்னை ஓவியக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார்.

அக்கல்வியையும் சூழல் காரணமாக விட்டுவிட்டு ஜெமினி ஸ்டூடியோவில் ஓவியராகப் பணிக்குச் சேர்ந்தார். அதிலும் நிலைபெறாமல் இருந்த கோவிந்தனை அவர் நண்பரான இராஜாபாதர் தமிழரசு அச்சகத்தில் அச்சக் கோர்க்கும் பணியில் சேர்த்து விட்டார். பிறகு ஆனந்த போதினி, தாருல் இஸ்லாம், போன்ற பல அச்சகங்களுக்கு மாறிய கோவிந்தன் ஆனந்தவிகடன் அச்சகத்தில் கம்பாசிட்டராகச் சேர்ந்தார். இக்காலத்தில்தான் அவருடைய எழுத்துப் பணி தொடங்கியது. பெற்றோர் வற்புறுத்த அவர் 30-04-1939-இல் நீலாவதியை மணந்தார். குடும்ப வாழ்வை நடத்தத் தம் பொருளையெல்லாம் விற்று 'ராயர் ஓட்டல்' என்னும் அசைவ விடுதி தொடங்கினார். அதுவும் சில நாள்களில் மூடப்பட குடும்பத்தைத் தம் மாமனார் வீட்டில் பொன்னேரியில் விட்டுவிட்டு வேலூர் போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கு சில மாதங்கள் விக்டோரியா பிரசில் பணி புரிந்து வந்தார்.

மீண்டும் அவர் நண்பர் இராஜாபாதர் மூலம் கல்கி அச்சகத்தில் அச்சக் கோர்ப்பாளராகச் சேர்ந்தார். கோவிந்தன் கதையெல்லாம் எழுதுவான் என்று கல்கியிடம் இராஜாபாதர் கூற கல்கி கோவிந்தனை ஒரு கதை எழுதி வரக் கேட்டார். அதன் மூலம் கல்கியிடம் பாராட்டுப் பெற்றார். தொடர்ந்து கல்கி இதழின் பாப்பா மலருக்கு வி.ஜி என்னும் பெயரில் கதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். அந்தப் பெயர் வேண்டாமென்று கல்கிதான் விந்தன் என்று கோவிந்தனுக்குப் பெயர் சூட்டினார். பிறகு கல்கி இதழில் விந்தன் துணை ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். விந்தன் கல்கியில் 'பாலும்பாவையும்' நாவலைத் தொடர்கதையாக எழுத அதுதான் அவரை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தது. விந்தனின் மனைவி இரண்டு குழந்தைகளை விட்டுவிட்டுக் காலமாக அவர்

13-07-1944-இல் சரசுவதி என்னும் பெண்மணியை மணந்து கொண்டார்.

இச்சூழலில் கல்கியில் செய்து வந்த பணியை விட்டுவிட்டு விந்தன் ஏ.வி.எம்மின் கதை இலாகாவில் சேர்ந்தார். 1953-ஆம் ஆண்டு 'வாழப்பிறந்தவள்' திரைப்படத்திற்கு வசனம் எழுதிய அதே ஆண்டில் 'அன்பு' திரைப்படத்துக்குக் கதை வசனம் எழுதியதோடு ஒரு பாடலும் எழுதினார். 1954-இல் கூண்டுக்கிளி படத்துக்குக் கதைவசனம் மற்றும் மூன்று பாடல்களும் எழுதினார். இப்பொழுது கொஞ்சம் பணம் சேரத் தொடங்கியதால் விந்தன் 'மனிதன்' என்னும் இதழ் நடத்தத் தொடங்கினார். விந்தனால் ஒன்பது இதழ்கள்தாம் கொண்டு வர முடிந்தது. பெருத்த நட்பும் அடைந்தாலும் அவர் மனம் தளரவில்லை. ஒரு திரைப்படம் எடுக்கத் தொடங்கி அம்முயற்சியும் தோல்வியடைந்தது. மணமாலை. சொல்லு தம்பி சொல்லு. பார்த்திபன் கனவு குழந்தைகள் கண்ட குடியரசு ஆகிய படங்களுக்கு வசனம் எழுதினார்.

விந்தன் புத்தகப் பூங்கா என்ற பெயரில் ஒரு பதிப்பகம் தொடங்கி, சாண்டில்யன், ஜெயகாந்தன், இளங்கோவன், க.நா.சுப்பிரமணியம் போன்றோரின் நூல்களை வெளியிட்டார். இறுதியாக விந்தன் தினமணிகதிர் ஆசிரியர் குழுவில் சேர்ந்தார். பல தொடர்களையும், நடிகர்கள் சிலரின் வரலாற்றையும் அதில் அவர் எழுதினார். இறுதியாக 30-06-1975-இல் திடீரென மாரடைப்பால் காலமானார்.

விந்தன் என்றாலே அவரின் 'பாலும் பாவையும்' புதினம்தான் நினைவுக்கு வரும். 1964-இல் நாடகமாக மேடையேற்றப்பட்ட அது வானொலியிலும் நாடகமாக 1967-இல் ஒலிபரப்பானது. அது கன்னடம், மலையாளம், ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு பதிப்பகங்கள் சார்பாக அப்புதினம் சுமார் இருபது பதிப்புகள் கண்டுள்ளது. இந்திரன், அகல்யா, தசரதகுமாரன் என்று இராமாயணப்

பாத்திரங்களை மறைமுகமாகச் சுட்டும் வண்ணம் அதில் பாத்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்திரனால் கற்பிழந்த அகல்யாவிற்குப் புது வாழ்வு தர கனகலிங்கம் என்பவன் மூலம் விந்தன் முயல்கிறார். யதார்த்தத்தில் அதுவும் தோற்றுப் போக அகல்யாவை ஏற்க தசரதகுமாரன் வருகிறான். அவனும் இது கெட்டுப்போன பால் என்று கதவைச் சாத்துகிறான். இறுதியில் அகல்யா கடலில் சங்கமமாகிறாள். விந்தன் மரபையொட்டி எழுதுபவர். ஆனால் அதே நேரத்தில் புதுமையை விரும்புபவர். இவை இரண்டும் போட்டி போடும் பாலும் பாவையும் புதினத்தில் சமூகத்தில் நிலவும் யதார்த்த நிலையால் விந்தன் கருதும் போராட்டம் வெற்றி பெறவில்லை. ஆனாலும் அது வெற்றியின் தொடக்கம்தான் என்று கூற வேண்டும். அவலத்துக்கு ஆளான பெண்களை ஆண்கள் ஏற்று ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வந்த முதல் நாவல் அது என்று கூறலாம்.

அகிலன் எழுதிய 'சினேகிதி' நாவலுக்குக் கொள்கையின் அடிப்படையில் பதிலாகத்தான் விந்தன் "அன்பு அலறுகிறது" என்னும் நாவலை எழுதினார். மேலும் "கண்திறக்குமா?" "மனிதன் மாறவில்லை", "காதலும் கல்யாணமும்" "சுயம்வரம்" என்னும் நாவல்களும் அவர் எழுதியவனாகும்.

விந்தனின் சிறுகதைகளில் உண்மையும் சமுதாய உணர்வும் இழையோடியிருக்கும். தண்டலுக்குப் பணம் வாங்கி பழ வியாபாரம் செய்யும் அம்மாயி தனக்கேற்றவாறு பெரும் ஆசையின்றி வணிகம் செய்து வருகிறாள். ஆனால் அதில் மண் விழுந்தாற்போல சுகாதார அதிகாரிகள் அவளது பழக்கூடையை லாரியில் தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் அவள் தேம்பித்தேம்பி அழும்போது நாமும் அழுகிறோம். அவளைத் தேற்றுவார் யார் என்ற கேள்வி கேட்கும் விந்தன் அக்கேள்வியையே கதைக்குத் தலைப்பாக வைக்கிறார்.

தன் தந்தையே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதைக் கண்டு மனம் பொறுக்காத புஷ்பராஜி அவரைப்போலீஸ் வசம் ஒப்படைக்கிறான். அப்பொழுது அவன் "அப்பனைவிட அரசாங்கத்தைவிடச் சமுதாயம் பெரிது" எனப் பேசுகிறான். "சமுதாய விரோதி" சிறுகதை காட்டும் உண்மை இது.

விந்தன் ஏழ்மையின் கசப்பை அனுபவித்தவர். சாதாரண அச்சக் கோர்க்கும் தொழிலாளியாய் வாழ்க்கையைத் தொடங்கியவர். அதனால்தான் வறுமையில் வாடும் அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை அவரால் படம் பிடிக்க முடிகிறது. குழந்தைக்குப் பால் வாங்கவும் காசில்லாத ஏழை மாந்தன் தன் அழும் குழந்தைக்கு 'அபின்' கொடுத்துத் தூங்க வைப்பதாக 'மவராசாக்கள்' என்னும் கதையில் விந்தன் காட்டுகிறார். இதைவிட வறுமையை எழுத்தில் காட்ட முடியாது.

விந்தன் எழுத்தில் புதிய வடிவங்களை எழுதிப் பார்த்தவர். சுருக்கமாக ஆனால் சுருக்கென்று குத்தும் வகையில் குட்டிக்கதைகள் எழுதினார். "ஓ மனிதா", "மிஸ்டர் விக்கிரமதித்யன்", "சட்டம்", 'சமதர்மம்' போன்றவற்றை முக்கியமாகக் கூறலாம்.

விந்தன் பல எழுத்தாளர்களையும் போலத் தொடக்கத்தில் கவிதைகள்தாம் எழுதினார். சிறு கதைகள் பக்கம் திரும்பியதும் கவிதைகள் அதிகம் எழுதவில்லை. அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது "அரிசி" என்னும் பெயரில் எழுதிய கவிதை முக்கியமானது. பஜகோவிந்தத்தைப் பகடி செய்து "பசிகோவிந்தம்" எழுதினார். இலக்கணம் பிறழாமல் மகாபாரதக்கதையைப் பாட்டில் பாரதம் என்றெழுதினார். ஏழு திரைப் படங்களுக்கு வசனம் எழுதிய அவர் ஆறு திரைப் பாடல்களும் எழுதி உள்ளார்.

விந்தன் ஒரு சிலக் கட்டுரைகள்தாம் எழுதினார். ஆனால் அவை மிகவும் செறிவானவை. தொழிலாளர் பிரச்சனைகளைத் தெரிவிக்க ஒரே இரவில் எழுதிய "வேலை நிறுத்தம் ஏன்?" என்னும் கட்டுரை மிக முக்கியமானது. சேரியில் வாழும் மக்களைச் சந்தித்த விந்தன் அவர்கள் நிலையை "சேரிகள் நிறைந்த சென்னை மநகரம்" எனும் கட்டுரையை எழுதினார்.

"புதுமைப் பித்தன் புகையிலையைப் புகையாகவும், காரமாகவும் பயன்படுத்தினார். அதுதான் அவர் உயிரைக் குடித்துவிட்டது. கவி பாரதியார் இறந்ததற்குக் காரணம் கஞ்சா என்று சொல்லவில்லை? அந்த மாதிரி" என்று "புதுமைப்பித்தனும் புகையிலையும்" கட்டுரையில் அவர் எழுதுகிறார்.

புதுமைப்பித்தன் போல வாழ்வில் எதிர்நீச்சல் போட்டு அதனுடன் போராடியவர்தாம் விந்தன். பாரதியின் நேர்மையும், வ.ராவின் ஆர்வமும், ஜெயகாந்தனின் துணிவும் அவரிடம் குடிகொண்டிருந்தன. தான் மேற்கொண்

ட வழியினாலும், தன் படைப்புகளினாலும் பலபேரின் தூற்றுதலுக்கு ஆனாலும் விந்தன். ஆயினும் கொண்ட கொள்கையிலிருந்து இறுதிவரை மாறாமல் விந்தையான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவர் என்று அவரைக் கூறலாம்.

[விந்தன் பிறந்த நாள் 22-09-1916]

புரட்சிப்பத்தினி

<https://www.jeyamohan.in/108716/>

விந்தன்

மறைந்த எழுத்தாளர் விந்தன் எழுதிய 'பாலும் பாவையும்' என்ற நாவலில் ஒரு காட்சி கதாநாயகன் கதாநாயகியை ஓர் உணவகத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறான். ஆங்கிலேயர் அதிகம் புழங்கும் உணவகம் அது அப்போது ஹிப்பி இயக்கம் தொடங்கியிருக்கிறது. ஒரு ஹிப்பிப் பெண் உள்ளாடை மட்டுமே அணிந்து அங்கு அமர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளுடைய மார்பகங்கள் பெரும்பாலும் வெளியே தெரிகின்றன. அதை பார்த்ததும் கதாநாயகி நாணத்துடன் முகம் சிவக்க பார்வையை விலக்கிக் கொண்டு "நாம் கிளம்பிச் செல்வோம்" என்கிறாள்.

கதாநாயகன் கதாநாயகியைப்பற்றிய பெருமதிப்பை அடைகிறான். "எவளோ ஒரு ஹிப்பிப் பெண் தன் உடம்பை காண்பிப்பதைக்கண்டு இவள் வெட்கம் கொள்கிறாள் எவ்வளவு உயர்ந்தவள்! எவ்வளவு

பண்பானவள்!" என்று நினைக்கிறான். "இதுதான் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் உச்சம்" என்று அவன் குரலில் ஏறி நின்று விந்தன் நம்மிடம் சொல்கிறார்

இந்த காட்சி மு.வரதராசனாரின் நாவல் ஒன்றில் வந்திருந்தால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் இது முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கும் திராவிட எழுத்தாளர்களுக்கும் முக்கியமான ஒருவராகிய விந்தன் எழுதிய நாவலில் வந்தது. விந்தனை தமிழகத்தில் எழுந்த இரு மரபுஎதிர்ப்பு அரசியல் இயக்கங்கள் கம்யூனிஸ்ட்டு இயக்கமும் திராவிட இயக்கமும். விந்தனை இவ்விரு இயக்கங்களுக்கு இடையே ஒரு சந்திப்புப் புள்ளி என்று சொல்லலாம். ஈ.வெ.ராமசாமி மீது பெரிய ஈடுபாடு கொண்டவர். கூடவே இடதுசாரி இயக்கங்களின் தலைவர்களுக்கு அணுக்கமானவர். தமிழின் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னோடி விந்தன், தொ.மு.சி ரகுநாதன் இருவரும்தான்.

விந்தன் ஜெயகாந்தனுக்கு ஆசிரியராகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருந்தவர். மிகத் தீவிரமான சமூகவிமர்சன நோக்குள்ள கதைகளை எழுதியிருக்கிறார். அன்றைய முதலாளித்துவ சமூகத்தையும் அது உருவாக்கிய வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்தையும் வறுமையையும் எகத்தாளமாகவும் எரிச்சலாகவும் எழுதியிருக்கிறார். விந்தனின் பாணியைப் பின்பற்றி எழுதும் எழுத்தாளர்களின் பெரிய பட்டியலே தமிழில் இருக்கிறது. மிக முக்கியமான உதாரணம் என்றால் சு.சமுத்திரம் என்று சொல்லலாம்.

விந்தனின் பார்வையில் இந்துமதம் அதன் ஆசாரங்கள் மத நம்பிக்கைகள் குறியீடுகள் அனைத்துமே எள்ளிநகையாடப்பட்டவை. ஆதிசங்கரரின் பஜகோவிந்தம் என்னும் புகழ்பெற்ற பாடலை பகடி செய்து பசிகோவிந்தம் என்னும் நூலை எழுதியவர் அவர். . ஆனால் பெண்களைப்பற்றிய பார்வை மட்டும் முழுக்க முழுக்க மரபானது என்பதைக் காண ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவருடைய கதாநாயகி அடக்கமான குடும்பப் பெண். ஆம் கண்ணகியே தான்.

இன்னொரு பக்கத்தை பார்ப்போம். தமிழகத்திலுள்ள மிகப்பெரும்பாலான ஆலயங்களில் திருப்பணிகளை பரத்தையர் செய்திருக்கிறார்கள். பொது ஊருணிகளை வெட்டிய பரத்தையர் ஏராளமாக வரலாற்றில் உண்டு. இந்தியச் சுதந்திரப்போராட்டம்

தொடங்கிய காலகட்டத்தில், பெண்கள் வீடுகளுக்குள் முடங்கிக்கிடந்த சூழலில், நாடகநடிகைகளும் பாடகிகளுமான கணிகைகளே காந்தியின் அறைகூவலை ஏற்று அரசியல்களத்திற்கு வந்தனர். சொத்துக்களையும் உயிரையும் பணயம்வைத்தனர்.

அத்தகைய ஒரு பெண் கதாபாத்திரத்தை நம் இடதுசாரிகளின் எழுத்தில் ஏன் காணமுடியவில்லை? அவர்களின் வரலாற்றுப் பங்களிப்பு ஏன் இங்கே பதிவாகவே இல்லை? என் என்பதற்கான விடையை அளிக்கிறது விந்தனின் நாவலில் வரும் அந்தச் சித்திரம். பெண் அரசியல்பிரக்ஞை உடையவளாக, பொதுநலனுக்காகப் போராடுபவளாக மட்டும் இருந்தால் போதாது. அவள் கற்பரசியாகவும் கணவனைக் கண்கண்ட தெய்வமாக நினைப்பவளாகவும் இருக்கவேண்டும்.

நம் இடதுசாரிகள் எழுதிய பெண் கதாபாத்திரங்களுக்கு முன்மாதிரி மார்க்சிம் கார்க்கி எழுதிய அன்னை என்னும் நாவல். உலகமெங்கும் உள்ள இடது சாரிகளைப்பாதித்த முக்கியமான நாவல் அது. போல்ஷ்விக்குப் புரட்சியாளனாகிய பாவலின் அன்னை நிலோவ்னா மிகச் சாதாரணமான ஒரு கிராமத்துப் பெண். தொழிற்சாலையில் கடுமையான உடலுழைப்புப்பணியைச் செய்கிறாள். தன் மகன் எதை நம்புகிறான். எதற்காக போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறான். ஏன் அவனை காவல் துறை தேடுகிறது என்று எதுவும் அவளுக்குப் புரிவதில்லை. ஆனால் மகன் மேல் பெரிய அன்பும் பிரியமும் வைத்திருக்கிறாள்

மெல்ல மெல்ல மகனை அவள் புரிந்து கொள்ளும் போது அரசியலையும் புரிந்துகொள்கிறாள். பாவேல் கைதாகிச் சிறைக்குச் செல்லும்போது அவனுடைய அரசியலை தான் கையில் எடுத்துக்கொண்டு தீவிரமான அரசியல் போராட்டத்தின் மையத்தில் வந்து நிற்கும் நிலோவ்னாவை காட்டி மார்க்சிம் கார்க்கியின் தாய் முடிகிறது. ஏறத்தாழ அதே வகையான நாவல்கள் இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. [மலையாளத்தில் செறுகாடு எழுதிய முத்தச்சி]

ஒரு முன்னுதாரணமான பெண் என்பவள் வெறுமே வீட்டுக்குள்: அடங்கி ஒடுங்கியிருப்பவள் அல்ல. அரசியல் தெரிந்தவள் உரிமைப்போராட்டங்களில் முன்நிற்பவள் ஆணுக்குச் சமானமாகவே போராடவும் ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்கொள்ளவும் துணிந்தவள். ஆணுக்கு

நிகராகவே அறிவார்ந்த தகுதி கொண்டவள் என்ற செய்தியை மாக்ஸிம் கார்க்கியின் தாய் உலகெங்கும் கொண்டு சென்றது.

ஆனால் தமிழ் இடதுசாரிகளிடம் மட்டும் அந்நாவல் இந்தக் கோணத்தில் எந்தப்பாதிப்பையும் உருவாக்கவில்லை. தமிழ் இடது சாரி இலக்கியத்தின் தோற்றுவாய் என்று சொல்லப்படும் நாவல் தொ.மு.சிரகுநாதன் எழுதிய பஞ்சம் பசியும். புதுமைபித்தனின் மாணவராகிய ரகுநாதன் இடதுசாரி இயக்கத்தில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றவர் போராட்டங்களில் முன் நின்றவர். அவருடைய நாவலில் வலுவான பெண் கதாபாத்திரங்களே இல்லை. அதன்பின் ஐம்பதாண்டுகாலம் இங்கே மிக விரிவாக எழுதப்பட்ட இடதுசாரி இலக்கியத்தில் மர்க்சிம் கார்க்கியின் அன்னையைப்போல ஒரு கதாபாத்திரம் உருவாகவில்லை.

அவ்வாறு உருவாகாமல் தடுத்தது இந்தக் கண்ணகி உருவகம்தான். என்னதான் அரசியல் உணர்வு கொண்டிருந்தாலும் எவ்வளவு துணிச்சல் இருந்தாலும் கணவனுக்கு அடங்கி குடும்பத்திற்குள் பெண் இருந்தாகவேண்டும் என்றுதான் நம் இடதுசாரிகள் நம்பினார்கள். இந்த வரையறை அவர்களின் ஒட்டுமொத்த பார்வையைக் குறுக்கிவிட்டது என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

மாதவியின் நோக்கில் சிலப்பதிகாரத்தை மறுஅமைப்பு செய்யும் மாதவி காவியம் தமிழ்ஒளி என்னும் கவிஞரால் எழுதப்பட்டது. அவர் விந்தனுக்குச் சமகாலத்தவர். ஜெயகாந்தனின் ஆசிரியர்நிலையில் இருந்தவர். இடதுசாரிக்கொள்கை கொண்டவர். அந்த நூலை இப்போது படித்துப்பார்த்தால் மாதவியும் ஒருவகையில் கண்ணகியைப்போன்றவள்தான், கற்பரசிதான், ஒருவனுக்கு என வாழ்ந்தவள்தான் என்று அந்த நூல் வாதிடுவதைப்பார்க்க முடியும். மாதவியாக, அதாவது பரத்தையாக, அவளுக்கு எந்தச் சிறப்பும் இல்லை என ஆசிரியர் கருதுகிறார் என்று புரியும்.

மக்கள் எழுத்தாளர் 'விந்தன்'!

பி.தயாளன்

<https://keetru.com/index.php/2018-01-12-05-57-50/2014-03-08-04-39-26/2014-03-14-11-17-85/29121-2015-09-07-02-48-48>

"பாடுபட்டு அறியாதவன் பாட்டாளியின் துயரத்தைப் பற்றியும் சேற்றில் இறங்கி அறியாதவன் குடியானவனுடைய கஷ்டங்களைப்பற்றியும் என்னதான் கண்ணீரில் பேனாவைத் தோய்த்துக் கொண்டு எழுதினாலும், அந்தக் கதைகளில் மற்ற எல்லா இலட்சனங்களும் இருக்கலாம்; உள்ளத்தை ஊடுருவி வதைக்கும்படியான இதயம் ஒன்றிய ஈடுபாடு இருப்பதில்லை. உண்மைகளை - மக்களின் நன்மைகளைத் தேடி இலக்கியம் படைப்பதே தமது இலட்சியமாகக் கொண்டவர் விந்தன்" என கல்கியால் பாராட்டப்பட்டவர் மக்கள் எழுத்தாளர் விந்தன்.

உழைப்பாளிகள், தொழிலாளிகள், பாட்டாளிகள் ஆகியோரின் சுதூக்கங்களை இலக்கியப் பண்பு வாய்ந்த சிறுகதைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். கிராமத்தில் தீண்டாமை என்னும் கொடிய நோய் ஏழை எளிய உழைக்கும் மக்களை எப்படியெல்லாம் ஆட்டிப்படைக்கிறது என்பதை தனது சிறுகதைகள் மூலம் சித்தரித்தார்.

இரஷ்ய எழுத்தாளர் மார்க்சிம் கார்க்கி "கலைஞன் என்பவன் தன்னுடைய சமுதாயத்தின் செவியாக கண்ணாக நெஞ்சமாக

விளங்குபவன், வாழும் காலத்தின் உண்மைகளை எடுத்துக் கூறுபவன், அவனே மக்கள் கலைஞன்" என மக்கள் எழுத்தாளனுக்கான இலக்கணத்தை வரைந்துள்ளார். அந்த இலக்கணத்தைக் கடைப்பிடித்து மக்களுக்காக எழுதியவர் 'விந்தன்'.

"இலக்கியம் கற்பனையிலிருந்து பிறக்கவில்லை, வாழ்க்கையில் இருந்துதான் பிறக்கிறது" என்பதை உணர்ந்த விந்தன், அவரது படைப்புகளில் மனிதநேயத்தையே இலட்சியமாக கொண்டிருந்தார்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம், நாவலூர் என்பது விந்தனின் சொந்த ஊர், பெற்றோர் வேதாசலம்-ஜானகியம்மாள், இவர்களின் மூத்தமகனாக 22.09.1916ல் பிறந்தார். இயற்பெயர் கோவிந்தன். நடுநிலைப்பள்ளி கல்வியைக்கூட முடிக்காமல் தந்தையுடன் கூலி வேலைக்குச் சென்றார். பின்னர் இரவுப் பள்ளியில் சேர்ந்து படித்தார். ஓவியத்தின் மீது கொண்ட ஆர்வத்தால் சென்னை ஓவியக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். வறுமையினால் ஓவியத்தையும் பாதியில் விட்டார்.

இளமையில் வறுமையை வெல்ல நினைத்த விந்தன், தமிழரசு அச்சகத்தில் அச்சு கோர்க்கும் தொழிலாளியாகச் சேர்ந்தார். பின்னர், 'ஆனந்தவிகடன்' அச்சகத்தில் பணிக்கு மாறினார். அப்பொழுதே 'சுதேசமித்திரன்' இதழுக்கும் எழுதினார். எழுத்தாளர் கல்கியின் தொடர்பு கிடைத்தது. அதையொட்டி 'கல்கி' இதழின் பாப்பா மலர் பகுதிக்கு குழந்தைகளுக்கான கதைகள் எழுதினார். அப்பொழுது வி.ஜி. என்ற பெயரில் அவரது கதைகள், கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. ஆசிரியர் கல்கி இவரது எழுத்தாற்றலைப் பாராட்டி "விந்தன்" என்ற பெயரைச் சூட்டினார். அது முதல் வி.கோவிந்தன் 'விந்தன்' என்று நிலைத்தார்.

"தமிழைச் சரியாகப் படித்து தலைகீழாகப் புரிந்துக் கொண்டவர்கள் மத்தியில், தலைகீழாகப் படித்துச் சரியாகப் புரிந்துக் கொண்டவர் விந்தன்" - என எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் விந்தனுடைய அச்சுக்கோர்க்கும் பணியைப் பற்றி விதந்து போற்றியுள்ளார்.

'கல்கி' இதழின் ஆசிரியர் குழுவிலும் விந்தன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார். விந்தன் 30.04.1939ல் நீலாவதியை மணந்தார். நீலாவதியார் இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றபின் நோயுற்று மறைந்தார். பின்னர் 13.07.1947ல் சரஸ்வதியைத் திருமணம் செய்துகொண்டார்.

விந்தனுடைய 'முல்லைக்கொடியான்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு 1946ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. தமிழக அரசின் 'தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்' அந்த ஆண்டில் தான் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் அளித்த சிறுகதைகளுக்கான பரிசைப் பெற்ற 'முதல் எழுத்தாளர்' விந்தன் ஆவார்.

'பொன்னி' இதழில் 'கண் திறக்குமா?' என்ற தொடர்கதை எழுதினார். பின்பு, கல்கி இதழில் 'பாலும் பாவையும்' என்ற நாவலை வாரந்தோறும் வடித்தார். அந்த நாவல் விந்தனுக்கு புகழையும், பன்முகப் பாராட்டையும் அள்ளிக் கொடுத்தது. இந்த நாவல் கன்னடம் மற்றும் மலையாளத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. "பொன்னுக்கும் பொருளுக்கும் உள்ள மதிப்புக்கூட இந்த காலத்தில் பெண்ணுக்கு - ஏன் அவள் கற்புக்குக்கூட இல்லை" என தன் படைப்புகளின் மூலம் சமூக அவலங்களைச் சுட்டெரித்தார். மேலும், 'அன்பு அலறுகிறது', 'மனிதன் மாறவில்லை', 'காதலும் கல்யாணமும்', 'சுயம்வரம்' போன்ற சமூக பிரச்சனைகளைக் மையமாகக் கொண்ட நாவல்களையும் படைத்து தமிழ் மக்கள் நெஞ்சத்தில் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்தார்.

விந்தனின் நாவல்கள், மனிதர்களின் வாழ்க்கைத் துன்பங்களையும் அத்துன்பங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கான போராட்டங்களையும் படிப்பவர்கள் மனதில் துடிப்புடன் ஏற்படுத்துவன.

விந்தன் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். விந்தனின் சிறுகதைகளில் காதலும் மனிதப் பண்பும் பாசமும் பரிவும் பிணைந்திருக்கும். வளரும் சமுதாயத்தில் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், சாதிமத பேதங்கள், வர்க்க உணர்வுகள், இன்னும் பிற தடைக்கற்கள்

உள்ளன; அவற்றையெல்லாமல் உடைத்தெறியாமல் உண்மையான காதல் வெற்றிபெற முடியாது என்பதைத் தமது கதைகளில் வெளிப்படுத்தினார்.

முதல் இல்லாமல் கிடைக்கும் மலிவான பொருளாகப் பணக்காரர்களால் மாற்றப்பட்ட மனிதன், எவ்வளவு மகத்தான சக்திப் படைத்தவன் என்பதை முதலாளித்துவ உலகம் எவ்வாறு மறைத்துவிட்டது? "முதலாளித்துவம் இயந்திரங்களின் மீது காட்டும் அக்கறையை மனிதர்களின் மீது காட்டுவதில்லை" என்பதை, "மனித இயந்திரம்" என்ற சிறுகதையில் சாடினார்.

சமூகத்தில் நிலவும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு ஒரு மனிதனை கொடியவனாகவும், தான் பெற்ற செல்வத்தை அபின் கொடுத்து கொல்லவும் அவனைத் தூண்டுகிறது, என்பதை அபாரத் துணிச்சலுடன் 'மவராசாக்கள்' என்ற கதையில் சித்தரிக்கிறார்.

அரசு ஊழியர்கள் - ஆசிரியர்கள் போன்ற நடுத்தரவர்க்கத்தினரின் நிலமை குறித்து 'முதல்தேதி' என்ற சிறு கதையில் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

ஏழை, எளியவர்களின் மூலதனமும், பெருஞ் சொத்தும் மூடப்பழக்கவழக்கங்களே; 'தலையெழுத்து' என்னும் எழுதப்படாத தத்துவமே; தலைசாய்ந்து கிடக்கும் மக்கள் எதற்கெடுத்தாலும் அதையே சொல்லி தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள் என்று மூடப்பழக்கத்தையும் அதில் மூழ்கிக் கிடக்கும் மக்களையும் சாடுகிறார்.

விந்தன் 'மனிதன்' என்ற புரட்சிகரமான மாத இதழை நடத்தினார். அவ்விதழில் டாக்டர். மு.வ., பன்மொழிப்புலவர். கா.அப்பாதுரையார், கவிஞர் தமிழ் ஒளி, ஜெயகாந்தன் ஆகியோரின் எழுத்துக்கள் வெளிவந்தன. மனிதன் எதனால் உயர்கிறான்? என்ற கேள்விக்கு மனிதன் உழைப்பால் உயருகிறான்; ஊக்கத்தினால் உயருகிறான்; ஒழுக்கத்தினால் உயருகிறான்; அறிவினால் உயருகிறான்; என்று 'மனிதன்' பதில் தந்தது.

இராஜாஜியின் 'பஜகோவிந்தத்தை' நையாண்டி செய்து 'பசிகோவிந்தம்' என்ற நூலைப் படைத்தார். தினமணிக்கதிர் ஆசிரியர்

குழுவில் இணைந்து பணிபுரிந்தபோது குழந்தைகளுக்கான கதைகளை நிறைய எழுதியுள்ளார்.

விந்தன் 'புத்தக பூங்கா' என்ற பதிப்பகம் ஆரம்பித்து சாண்டில்யன், இளங்கோவன், க.நா.சுப்ரமணியன், ஜெயகாந்தன் ஆகியோரின் நூல்களை வெளியிட்டு பதிப்பகத் துறையிலும் முத்திரை பதித்தார்.

விந்தன் ஏழு திரைப்படங்களுக்கு வசனமும், பாடல்களும் எழுதியுள்ளார். திரைப்படங்கள் மூலமாகவும் சமூகத்திற்கு தேவையான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினார். 'அன்பு' என்ற திரைப்படத்திற்கு அவர் எழுதிய பாடலில் "சோத்துக்கு வழிகாட்ட ஆளில்லே, செத்தப் பின்பு சிவலோகம் செல்ல வழிகாட்டும், பித்தர் ஏன் இந்த நாட்டிலே!" என்ற பாடல் மூலம் மூடநம்பிக்கைகளை ஓட ஓட விரட்டினார்.

"விந்தன் படைக்கும் பாத்திரங்கள் சாதாரண மக்களே. ஆயினும் அவர்களைப் பற்றி படிக்கும் மனங்கள் புரட்சி மனங்களாகவே மாறுகின்றன", என தமிழறிஞர் டாக்டர். மு.வ.தனது 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

"எழுத்திற்கு வலிமை வேண்டும். படிப்பவரை உலுக்க வேண்டும். வாசகர்களை சிந்திக்க வைக்க வேண்டும். வாசகர்கள் மனதில் சமூகத்தைப் பற்றிய எண்ணங்களை உருவாக்க வேண்டும்"-என்பதையே முற்போக்கு இலக்கியத்தின் இலக்கணமாக அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். அந்த அடிப்படையில் அமைந்ததே மக்கள் எழுத்தாளர் விந்தனின் படைப்புகள்.

விந்தன் கையாளும் தமிழ்நடை மிகவும் எளிமையான நடை. ஆனால், பெரிதும் சக்தி வாய்ந்த நடை. பொருள் விளங்காத பழைய சங்கத் தமிழ்ச் சொற்களையோ, புதிய மறுமலர்ச்சிச் சொற்களையோ உபயோகித்து வாசகர்களைத் துன்புறுத்துவதில்லை. வரிக்கு வரி, வாக்கியத்திற்கு வாக்கியம் எதுகை, மோனைகளைப் போட்டு நம்மைத் திணறடிப்பதில்லை. 'பேச்சுத் தமிழ்' என்ற பெயரால் படிக்க முடியாத கொச்சைத் தமிழைக் கையாண்டு நம்மைக் கொல்லுவதில்லை. தாம் எழுதுவது படிப்பவர்களுக்கு விளங்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தையே

பிரதானமாகக் கொண்டு நடுநிலையான பேச்சுத் தமிழ் நடையைக் கையாளுகிறார். மனிதனுக்கு மனிதன் செய்யும் அநீதியையும், கொடுமையையும் எடுத்துக்காட்டும்போது, விந்தனுடைய தமிழ் நடையின் சக்தி உச்ச நிலையை அடைகிறது" என விந்தனின் எழுத்து நடையை எழுத்தாளர் கல்கி போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார்.

போலிகளைச் சுட்டெரித்து புதுமைகளை படைக்கவும், மனிதாபிமானத்தை தட்டியெழுப்பி மனித நேயம் வளர்க்கவும் மக்கள் நல்வாழ்வுக்கு வழிதேடவும் தாய்மொழியாம் தமிழை-தமிழ்நாட்டை மேம்படுத்தவும் முற்போக்குச் சிந்தனைகளை பரப்பவும் இச் சமூகத்தை எழுத்தால் உழுதவர் 'விந்தன்'. 'அனைத்து துறைகளிலும் மாறுதலும் மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட வேண்டும். மக்கள் சுரண்டலிலிருந்து விடுபட்டு, சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும்'. என்ற உயர்ந்த இலட்சியங்களை உள்மனதில் கொண்டு, எழுதிவந்தவர் விந்தன். தனது கருத்துக்களை சிறுகதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள், திரைப்படப் பாடல்கள், மூலம் தமிழ் இலக்கியத்தில் என்றும் அழியாத தடம் பதித்தவர் மக்கள் எழுத்தாளர் 'விந்தன்'.

தமிழக அரசு விந்தனுடைய நூல்களை நாட்டுடைமையாக்கி உள்ளது சிறப்புக்குரியது. மேலும், விந்தன் வாழ்ந்த சென்னை சூளை-பட்டாளம் பகுதியில் அவருக்கு நினைவு மண்டபம் அமைக்க வேண்டும் என்பது தமிழக இலக்கிய ஆர்வலர்களின் கோரிக்கையாகும்.

அவர், இவ்வுலகைவிட்டு 30.05.1975 அன்று மறைந்தாலும் தமிழர்களின் மனதை விட்டு என்றும் மறையாதவர் 'விந்தன்'.

- **பி.தயாளன்**

விந்தன் நூல்கள்

<https://www.chennailibrary.com/vindhan/vindhan.html>

புதின எழுத்தாளரும், இதழாசிரியரும் ஆன விந்தன் என்று அறியப்படும் கோவிந்தன் காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் நாவலூரில் வேதாசலம், ஜானகி

ஆகியோருக்கு மகனாக செப்டம்பர் 22, 1916இல் பிறந்தார்.

சென்னை சூளைப் பகுதியில் ஆரம்பக் கல்வி கற்றார். சிறு வயதிலேயே தந்தையோடு கருமான் (ஆசாரி) வேலை செய்து வந்தார். பின்னர் இரவுப் பள்ளியில் சேர்ந்து கல்வியைத் தொடர்ந்தார். இருப்பினும் தொடர்ந்து படிக்க இயலவில்லை. ஓவியக் கல்லூரியில் சேர்ந்து சில ஆண்டுகள் ஓவியம் பயின்றார். அதையும் தொடர முடியவில்லை. ஜெமினி பட நிறுவனத்தில் பணியாற்றினார்.

1938ஆம் ஆண்டு லீலாவதி எனும் பெண்மணியை மணந்தார். இரண்டு குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு அந்த அம்மையார் இறந்துபோக, பின் சரஸ்வதி என்ற பெண்ணை இரண்டாம் தாரமாக மணந்தார். ஆறு குழந்தைகள் பிறந்தன.

மாசிலாமணி முதலியார் நடத்திய 'தமிழரசு' மாத இதழில் அச்சுக் கோப்பவராகச் சேர்ந்தார். தமிழரசுக்குப் பிறகு ஆனந்த விகடன் அச்சுக் கூடத்தில் வேலை கிடைத்தது. கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தியால் 1941ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட கல்கி இதழ், விந்தன் வாழ்க்கையில் புதுத் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. டி.எம்.இராஜா பாதர் என்ற அவரது நண்பர் விந்தனுக்கு கல்கி வார இதழில் அச்சுக் கோக்கும் பணியில் சேர உதவினார். விந்தன் கதைகளும் எழுதுவார் என்பதை அறிந்து, கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி 'கல்கி' இதழில் தொடர்ந்து எழுதுமாறு கூறினார். சில மாதங்களில் துணை ஆசிரியராகவும் நியமித்தார்.

விந்தன், குழந்தைகளுக்கு (பாப்பா மலர் பகுதியில்) 'விஜி' என்ற பெயரில் பல கதைகள் எழுதினார். விஜி என்ற பெயரை 'விந்தன்' என்று பெயர் மாற்றிக் கொள்ளச் சொன்னவர் 'கல்கி' கிருஷ்ணமூர்த்தி தான். 1946 இல் விந்தன் எழுதிய 'முல்லைக் கொடியாள்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல் வெளிவந்தது. தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் அந்தத் தொகுதிக்கு முதல் பரிசை அளித்தது. 'கண் திறக்குமா?' என்ற கதையை 1947இல் 'நக்கீரன்' என்ற புனைப்பெயரில் எழுதினார். 'பாலும் பாவையும்' என்ற தொடர் ஒன்றை எழுதினார். 'பாலும் பாவையும்' விந்தனுக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித்தந்தது. ஏ.வி.எம்.நிறுவனத்தார், அக் கதையைத் திரைப்படமாக்க விரும்பியதால், கல்கி அலுவலகத்திலிருந்து பதவி விலகி, திரைப்படம் நோக்கிப் பயணித்தார்.

சென்னை மாகாண முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி வைதீக மரபைத் தூக்கிப்பிடிக்கும் 'பஜகோவிந்தம்'(1956) எழுதினார். இந்நூலுக்குப் புடைநூலாக 'பசிகோவிந்தம்' (1956) என்ற நூலை விந்தன் எழுதினார் .

இவ்விரு நூல்களையும் வெளியிட்டவர் பெண்ணாடம் ராமசாமி.

ஆர்.ஆர்.பிக்சர்ஸ் தயாரித்த வாழப் பிறந்தவள் படத்துக்கு வசனமும், 'அன்பு' என்ற படத்துக்கு வசனமும், ஒரு பாடலும், கூண்டுக்கிளி என்ற படத்துக்கு வசனமும் எழுதினார். குழந்தைகள் கண்ட குடியரசு, பார்த்திபன் கனவு திரைப்படங்களுக்கு வசனமும் பாடல்களும் எழுதினார்.

'புத்தகப் பூங்கா' என்ற பதிப்பகமும் 'மனிதன்' என்ற மாத இதழையும் தொடங்கினார் விந்தன். 'அன்பு அலறுகிறது', 'மனிதன் மாறவில்லை' என்ற இரு நாவல்களை எழுதினார்.

எழுத்தாளர் சாவி ஆசிரியராக இருந்த போது தினமணி கதிர் இதழில் உதவி ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். 1975ஆம் ஆண்டு ஜூன் 30ஆம் தேதி விந்தன் காலமானார். அவர் மறைவுக்குப் பிறகு அவரது நூல்கள் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டன.

விந்தன் எழுதிய நூல்கள்

1. காதலும் கல்யாணமும்

அன்பு அலறுகிறது

இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்

இலக்கியப்பீடம் 2005

எம்.கே.டி.பாகவதர் கதை

ஒரே உரிமை

ஓ, மனிதா

கண் திறக்குமா?

காதலும் கல்யாணமும்

சுயம்வரம்

திரையுலகில் விந்தன்

நடிகவேல் எம்.ஆர்.இராதாவின் சிறைச்சாலைச் சிந்தனைகள்

பசிகோவிந்தம்

பாலும் பாவையும்

பெரியார் அறிவுச் சுவடி

மனிதன் இதழ் தொகுப்பு

மனிதன் மாறவில்லை

மிஸ்டர் விக்கிரமாதித்தன் கதைகள்

விந்தன் இலக்கியத் தடம்

விந்தன் கட்டுரைகள்

விந்தன் கதைகள் - 1

விந்தன் கதைகள் -2

விந்தன் குட்டிக் கதைகள்

வேலை நிறுத்தம் ஏன்?

நா.க.அ.அ.
எம்.ஆர்.இராதாவின்
சிறைச்சாலைச் சிந்தனைகள்

சிந்தனை

'நடிகவேள் எம்.ஆர்.இராதாவின் சிறைச்சாலைச் சிந்தனைகள்' என்பது, பிரபல எழுத்தாளர் விந்தன், 1971-ஆம் ஆண்டு 'தினமணிகதிர்' இதழில் நடிகர் எம்.ஆர்.ராதாவை நேர்காணல் செய்து தொடராக எழுதிய தொகுப்பு நூலாகும். இது சிறையில் அவர் பெற்ற அனுபவங்கள் மற்றும் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களைப் பேசுகிறது.

இந்த நூலின் முக்கியச் சிந்தனைகள்:

- **சமூகப் பார்வை:** கடவுள், மதம், மூடநம்பிக்கை மற்றும் சமூகத்தில் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறித்து எம்.ஆர்.ராதா கொண்டிருந்த முற்போக்கான கருத்துகள் இதில் ஆழமாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.
- **கலைஞனின் கடமை:** கலை என்பது வெறும் பொழுதுபோக்கு மட்டுமல்லாமல், சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தக் கூடியது என்ற அவரது கொள்கை விளக்கப்பட்டுள்ளது.
- **காலத்தின் மாற்றம்:** "ஒரு காலத்தில் மக்கள் என்னை கல்லால் அடித்தார்கள், அதே மக்கள் மலர் மாலைகளால் வரவேற்றார்கள். இடையில் மாறுபட்டது காலம்தான், நான் அல்ல" என்ற அவரது புகழ்பெற்ற கருத்து இதன் சிறப்பம்சமாகும்.
- **நேர்மையும் துணிச்சலும்:** தான் கண்ட உண்மைகளை, யாருக்கும் அஞ்சாமல் பளிச்சென்று முகத்திற்கு நேராகப் பேசும் அவரது துணிச்சலான சுபாவம் இந்நூல் முழுவதும் எதிரொலிக்கிறது.

எம்.ஆர்.ராதாவின் சிறை வாழ்க்கைக்குப் பின்னான அவரது சிந்தனைப் பரிமாணங்களை இந்நூல் மிக நேர்த்தியாகவும் சுவையாகவும் பதிவு செய்துள்ளது. இந்த நூலைப் பற்றிய கூடுதல் தகவல்களை [தமிழ் விக்கிமூலம் \(Tamil Wikisource\)](https://www.tamilvu.org/library/nationalized/pdf/86-vindhan/natikavelmrradhaavinsiraichchaalaisindhanaikal.pdf) தளத்தில் நீங்கள் வாசிக்கலாம்.

<https://www.tamilvu.org/library/nationalized/pdf/86-vindhan/natikavelmrradhaavinsiraichchaalaisindhanaikal.pdf>

எம்.ஆர். ராதா பேசுகிறார்!

1971ம் ஆண்டு மே 1ந் தேதி, ஏறக்குறைய ஐந்தாண்டு காலம் வெறிச்சோடிக் கிடந்த சென்னை தேனாம்பேட்டை போயிஸ் ரோட் வீடு கலியாண வீடுபோல் 'கலகல' வென்று காட்சியளிக்கிறது. வெளியே பல கார்கள் நிற்கின்றன. சில கார்கள் வருவதும் போவதுமாயிருக்கின்றன. ஆணும் பெண்ணுமாக மக்கள் அங்கங்கே சிறு சிறு கூட்டமாக நின்று, மாடியைப் பார்ப்பதும், தங்களுக்குள் ஏதோ பேசிக் கொள்வதுமாக இருக்கிறார்கள். மேலேயும் கீழேயுமாகச் சிலர்

வந்து கொண்டும் போய்க் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து நானும் போகிறேன். ராதாவின் குரல் ஒலிக்கிறது:

“என்னைப் பார்க்கவா இத்தனை பேரு? நான் என்ன, ராஜாஜியைப் போல, பெரியாரைப் போல, காமராஜைப் போல பெரிய மேதையா? சாதாரண நடிகன்தானே? என்னைப் பார்க்க ஏன் இப்படி விழுந்தடிச்சிக்கினு வர்றீங்க?... சரி, பார்த்தாச்சா?... போங்க ... மாலை வேறே கொண்டாந்து இருக்கீங்களா?... ஐயோ, ஐயோ ... சரிசரி, போடுங்க... போட்டாச்சா?... போயிட்டு வாங்க!”

ராதாவின் குரலா இது, இத்தனை சன்னமா யிருக்கிறதே!...

வியப்பு அடங்கு முன் இன்னொரு குரல் கேட்கிறது:

“உங்கள் குரல் முன்னைப் போல்...”

“அஞ்சி வருஷமாப் பேசாம இருந்த குரல் இல்லையா? அப்படித்தான் இருக்கும்; கொஞ்சம் கட்டினாச் சரியாயிடும்!” என்கிறார் ராதா. மேலே செல்கிறேன். ராதா தம் உறவினர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். “உங்கள் உறவினர்களோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் போலிருக்கிறது; நான் டிஸ்டர்ப் செய்ய வந்துவிட்டேனோ?” என்கிறேன்.

“டிஸ்டர்ப் என்ன, டிஸ்டர்ப்? நான் என்ன, பெரிய சையன்டிஸ்ட்டா? விண்வெளி ஆராய்ச்சி சேஞ்சிக்கிட்டு இருக்கேனா? சாதாரண ஆக்டர் நீங்களெல்லாம் பேசற பேச்சுக்குக் கொஞ்சம் பாலிஷ் கொடுத்து மேடையிலே பேசறவன். அவ்வளவு தான் உங்களுக்கும் எனக்கும் உள்ள வித்தியாசம். ஆக்டர்னா நீங்க ஒவரா நினைச்சிடாதீங்க... ஆ!... தொண்டை கட்டிக்கிச்சி... இப்ப நான் ‘ரத்தக் கண்ணீர் ராதா’ வாயிட்டேன்... ஏய், காந்தா!... யார் அங்கே...?”

ராதா சிரிக்கிறார். அப்போது அவர் மகன் வாசு வருகிறார். அவரைப் பார்த்ததும், “வாசு உங்களை விட நன்றாக நடிக்கிறார் என்று சினிமா ரசிகர்கள் பேசிக் கொள்கிறார்களே?” என்கிறார் டாக்டர்.

“அதை நான் ஒத்துக்க முடியாது. டி.வி.எஸ்.ஸை எடுத்துக்குங்க அவருடைய பையனுங்க அந்த ஸ்தாபனத்தை இப்ப பிரமாதமா முன்னுக்குக் கொண்டாந்திருக்காங்க. அதை வெச்சி ஆதியிலே அதுக்குக் காரணமாயிருந்த டி.வி.எஸ். திறமையிலே குறைஞ்சவருன்னு சொல்லி விட முடியுமா?” என்கிறார் ராதா.

“அது எப்படிச் சொல்ல முடியும்?” என்கிறேன் நான். சக பத்திரிகையாளர் ஒருவர், “உங்கள் மனைவியைக் கொஞ்சம் கூப்பிடுகிறீர்களா? அவரை ஒரு படம் எடுத்துக் கொள்கிறேன்” என்கிறார். வினயத்துடன்.

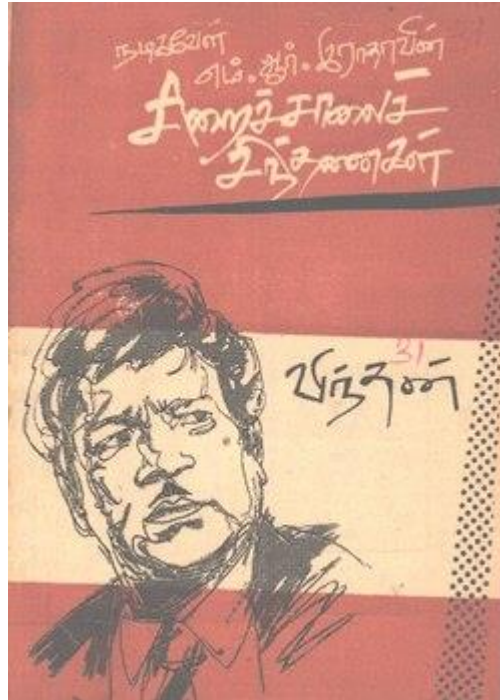
“என் மனைவியை எதுக்குக் கூப்பிடறது? நான் மட்டும் பார்க்கத்தான் அவ இருக்கா, நீங்களும் உங்க பேப்பரைப் படிக்கிறவங்களும் பார்க்க அவ இல்லே!” என்று ராதா ‘பட்’ டென்று பதிலளிக்கிறார். “ஜெயில்லே...” என்று நான் மெல்ல ஆரம்பிக்கிறேன். ராதா குறுக்கிட்டுச் சொல்கிறார்:

“எனக்குத் தெரிஞ்ச வரையிலே ரோசமுள்ளவனும் மானமுள்ளவனும் ஜெயில்லே இருக்கான்!... அங்கே வேலை கெடைக்குது, கூலி கிடைக்குது, இட்லி சாம்பார், சாப்பாடு எல்லாம் கெடைக்குது... ‘இன்னிக்கு உனக்கு விடுதலைடா’ன்னு ஜெயிலர் சொன்னாக்கூட ‘அதுக்குள்ளேயா, இன்னும் கொஞ்ச நாள் இருந்துட்டுப் போறேனே!’ங்கிறான்... அதைப் பத்தியெல்லாம்தான் உங்க கதிர்லே தொடர்ந்து வரப் போவுதே ?... அப்போ சொல்றேன்!”

சொன்னபடி அவர், ‘கதிருக்காக வாரா வாரம் என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டு வந்ததைத்தான் நீங்கள் இப்போது புத்தக வடிவில் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

**நடிகவேள் எம். ஆர். இராதாவின்
சிறைச்சாலைச் சிந்தனைகள் (1995)
ஆசிரியர் விந்தன்**

<https://www.tamilvu.org/library/nationalized/pdf/86-vindhan/natikavelmrradhaavinsiraichchaalaisindhanaikal.pdf>

பதிப்புரை

1971-ல் 'தினமணிகதிரி'ல் நடிகவேள். எம்.ஆர். இராதாவைப் பேட்டி கண்டு அமரர். விந்தனால் தொடராக எழுதப்பட்ட இந்நூல், தற்போது உங்கள் கைகளில் தவழ்கிறது. இந்நூலின் சிறப்பம்சம் கலையுலக விற்பன்னரும், இலக்கிய விற்பன்னரும் இணைந்து தமிழ் மக்களுக்கு இதை வழங்கியிருப்பது.

இச்சுயசரிதத்தை அமைத்திருக்கும் விதம் வாசகர்களைச் சட்டெனக் கவரும் என நம்புகிறோம். இந்நூலைப் படிப்பவருக்கு நடிகவேள். எம்.ஆர். இராதா, தன் சுயசரிதத்தைத் தானே சொல்லக் கேட்பது போன்ற அனுபவம் ஏற்படும். படித்து முடித்த பின்னரும் அவரது குரல் வெகுநேரம் நம் காதுகளில் ஒலிப்பது போன்ற பிரமை ஏற்படும்.

உள்ளது உள்ளபடி, கிட்டத்தட்ட மகாத்மா காந்தியின் 'சத்திய சோதனை' போன்று வெளிவந்திருக்கும் இந்நூலை வாசகர்கள் பெரிதும் வரவேற்பார்கள் என்பது எங்கள் நம்பிக்கை.

-பதிப்பகத்தார் -

உள்ளடக்கம்

எம்.ஆர். ராதா பேசுகிறார்!

1. 'ஒவ்வோர் கலைஞர்கள்'

2. கடவுள் கொடுத்த காசு

3. வந்தது 'பிளைமவுத்'கார்

4. என்.எஸ்.கிருஷ்ணனின் சபதம்

5. காந்தியார் மேல் வந்த கோபம்

6. கோவிந்தா, கோவிந்தா!

7. நாடக மேடையில் ஜேம்ஸ்பாண்ட்

8. எடுத்தேன், சுட்டேன்!

9. மாரீசன் குரல்

10. வஸ்தாதுக்குப் பெண் பார்த்த வஸ்தாது

11. வாசு பிறந்தான்!

12. 'ஐ வாண்ட் அநதர் ஒன்!'

13. பொள்ளாச்சி ஞானம்

14. இழந்த காதலில் சிவாஜி

15. என்.எஸ்.கே. எதிரியானார்

16. பெரியார் போட்ட பூட்டு

17. ஜி.டி.நாயுடுவைச் சந்தித்தேன்

18. விதவையின் கண்ணீர்

19. கண்கண்ட தெய்வம்

- [20. திருப்பதியில் திருடினேன்!](#)
- [21. போர்வாள்](#)
- [22. நண்பர் ஜீவானந்தம்](#)
- [23. சர்.ஆர்.எஸ்.சர்மா](#)
- [24. திருவாரூர் சிங்கராயர்](#)
- [25. என் வழி தனி வழி](#)
- [26. நெஞ்சிலே இட்ட நெருப்பு](#)
- [27. இரு கெட்டிக்காரர்கள் கதை](#)
- [28. தி.மு.கவும் நானும்](#)
- [29. அண்ணாவின் ஆசை](#)
- [30. தருமம் தலை காக்கும்](#)

திரு.விந்தன்
அவர்களது நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நூல்கள்

- [01. அன்பு அலறுகிறது](#)
- [02. இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்](#)
- [03. இலக்கியப்பீடம் 2005](#)
- [04. எம்.கே.டி.பாகவதர் கதை](#)
- [05. ஒரே உரிமை](#)
- [06. ஓ, மனிதா](#)
- [07. கண் திறக்குமா?](#)
- [08. காதலும் கல்யாணமும்](#)
- [09. சுயம்வரம்](#)
- [10. திரையுலகில் விந்தன்](#)
- [11. நடிகவேல் எம்.ஆர்.இராதாவின் சிறைச்சாலைச் சிந்தனைகள்](#)
- [12. பசிகோவிந்தம்](#)
- [13. பாலும் பாவையும்](#)

14.	பெரியார் அறிவுச் சுவடி
15.	மனிதன் இதழ் தொகுப்பு
16.	மனிதன் மாறவில்லை
17.	மிஸ்டர் விக்கிரமாதித்தன் கதைகள்
18.	விந்தன் இலக்கியத் தடம்
19.	விந்தன் கட்டுரைகள்
20.	விந்தன் கதைகள் - 1
21.	விந்தன் கதைகள் -2
22.	விந்தன் குட்டிக் கதைகள்
23.	வேலை நிறுத்தம் ஏன்?

விந்தனின் சிறுகதைகள்

<https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-p101-p1011-html-p1011512-23875>

5.2 விந்தனின் சிறுகதைகள்

விந்தன் சிறுகதைகள் வாழ்க்கையின் தாக்கத்தால் பிறந்தவைகளே. சாதாரண ஏழைக் குடியானவனையும், ரிஷா வண்டிக்காரனையும், ஆலைத் தொழிலாளியையும், சுமைக் கூலிகளையும், மாதச் சம்பளத்தில் வயிற்றுப்பாட்டுக்கு அல்லாடுபவரையும் கதைப்படுத்தியவர் விந்தன். அவர் சிறுகதைகள் வாசகர்களின் மனத்திலே சென்று நேராகத் தைப்பன; சிந்திக்கத் தூண்டுவன. அவர், மனிதனுக்கு மனிதன் செய்யும் அநீதிகளைத் தம் சிறுகதைகளில் வெட்ட வெளிச்சம் ஆக்கியுள்ளார். அவர் கதைகளைப் படிக்கும் வாசகர்கள் தாங்கள் நினைத்தே பார்த்திடாத சமூக அநீதிகளையும் கொடுமைகளையும் விளங்கிக் கொள்வார்கள்.

5.2.1 கதைக்கரு

விந்தன் ஏழை எளியவர்கள் மற்றும் நடுத்தர மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும், பொருளாதார நெருக்கடியால் ஏற்படும் குடும்பச் சிதைவுகளையும், காதல் தோல்விகளையும், தாம்பத்திய முறிவுகளையும், அழிந்து வரும் மனித நேயத்தையும் தம் கதைகளுக்குக் கருவாக்கிக் கொண்டுள்ளார்.

முதல் தேதி என்ற சிறுகதை, மாதச் சம்பளம் வாங்கும் கணேசனின் இழுபறி வாழ்க்கையைப் பேசுகிறது.

“கணேசனுக்கு மாதா மாதம் நூற்றைம்பது ரூபாய் சம்பளம் வந்து கொண்டிருந்தது. அந்தச் சம்பளத்தைக் கொண்டு அவன் எவ்வளவோ செலகரியமாக வாழலாம் என்றுதான் ஆரம்பத்தில் நினைத்தான். ஆனால் நடைமுறையில் அது அசாத்தியம் என்று தோன்றிற்று. அதற்காக அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கைச் செலவை எப்படியெல்லாமோ கட்டுப்படுத்தப் பார்த்தான். ஆனால் அப்படிச் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும்போது அவன் அடுத்த வீட்டுக்காரரையும், அவரையும் மிஞ்சிய அந்த ‘நாலுபேரையும்’ கொஞ்சம் அனுசரித்தே போக வேண்டியிருந்தது” என்று கணேசனின் பொருளாதார நிலை பற்றிப் பேசுகிறது அக்கதை. அவன் 23ஆம் தேதியிலேயே கையில் காலணா இல்லாது தவிக்கிறான். கணவன் வீட்டிலிருந்து வந்திருக்கும் தங்கையைத் திரும்ப அனுப்ப அவனிடத்தில் பணமில்லை. குழந்தைகள் கேட்கும் சாக்லேட், நோட்டுப் புத்தகம், சைக்கிள் இவைகளை வாங்கித் தரப் பணமில்லை. காப்பிப் பொடி வாங்கப் பணமில்லாததால், 23ஆம் தேதியிலிருந்து 8 நாட்களுக்குக் காப்பி இல்லை. காலையில் காப்பிக்குப் பதில் வெந்நீர்தான். காப்பி பற்றிக் கணேசனும் அவன் மனைவியும் கீழ்க்கண்டவாறு உரையாடுகின்றனர்.

“கணவன் வேலை முடித்து வீட்டுக்கு வந்ததும் கதையில் வரும் மனைவி காப்பி கொடுக்கத் தவற மாட்டேன் என்கிறாள், நீ என்னடா வென்றால்?”

“கதையில் வரும் மனைவியா கொடுக்கிறாள்? கதாசிரியர் கொடுக்கிறார்! அவருக்கென்ன? காப்பி போட வேண்டுமானால் சர்க்கரை தேவையில்லை, பால் தேவையில்லை, காப்பிப் பொடி தேவையில்லை. கையில் பேனாவும் மேஜையின் மேல் காகிதமும் இருந்தால் எத்தனை ‘கப்’ காப்பி வேண்டுமானாலும் போட்டு விடுவார்! என்னால் அப்படிப் போட முடியுமா?”

வீட்டார் வாழ்வதற்காக, மனத்தளவில் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் செத்துக் கொண்டிருக்கும் குடும்பத் தலைவனின் நிலை இக்கதையில் நன்கு சித்திரித்துக் காட்டப்படுகிறது. திடீர் மருத்துவச் செலவு, திருமணமான தங்கைக்குச் செய்த செலவு, கடன் வாங்கியதைத் திருப்பிக் கொடுத்த வகையில் ஏற்பட்ட செலவு இவை போக, மாத வாடகை கொடுத்த பின்பு,

வீட்டுச் செலவுக்கு மனைவியிடம் மீதி ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்த கணேசன், சாக்லேட் கேட்கும் மகளிடமும், நோட்டுப் புத்தகம் கேட்கும் மகளிடமும் அடுத்த முதல் தேதி வாங்கித் தருகிறேன் என்று கூறிச் சமாளிக்கிறான். கதை முடிவில் “இந்த முதல்தேதி பதிலுக்கு ஒரு முடிவே கிடையாதா?” என்று கேட்கும் மனைவியிடம் கணவன்,

“நம் வாழ்வு முடியும் வரை அதற்கு ஒரு முடிவே கிடையாது!”

என்று அழுத்தம் திருத்தமாகப் பதில் சொல்கிறான். பொருளாதார நலிவின் கோரப் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கும் ஒரு குடும்பத்தின் ஆசாபாசங்களும், அன்றாடத் தேடல்களும் ஒன்றுமில்லாமல் போய்விட்ட அவலம் இக்கதையில் நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மாதச் சம்பளக்காரனின் பற்றாக்குறை வாழ்க்கையை இந்த அளவு துல்லியமாகப் படைத்துக் காட்டிய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மிகமிகக் குறைந்தவர்களே ஆவர்.

5.2.2 கதை மாந்தர்கள்

விந்தன், தம் கதைகளில் வாழ்வின் மணிமகுடத்தில் இருக்கும் மிராசுதார்களையும், தாசில்தார்களையும், அதிகாரிகளையும் படைக்கவில்லை. அவரது பாத்திரங்கள் மிகச் சாதாரண நிலையிலிருக்கும், அன்றாட வாழ்விற்குப் போராடும் மனிதர்களே ஆவர். அவர்கள் பெரும்பாலும் அப்பாவிகளே! ஆனால், அப்பாவிகளை விட அவர்களைத் தங்கள் சுயநலத்திற்கு இரையாக்கிக் கொள்ளும் வஞ்சகர்களை விந்தன் ஆவேசத்தோடு படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். அதாவது, ஏழைகளின்பால் அதிகம் இரக்கத்தை உண்டாக்குவதை விட, மனித மிருகங்கள் மீது வெறுப்பை உண்டாக்குவதில் விந்தன் மிகவும் கவனம் செலுத்துகிறார். நாயோடு போட்டி போட்டுப் பிழைக்கும் சோலையப்பன், மாம்பழம் விற்று வயிறு வளர்க்கும் அம்மாயி, விளக்கெண்ணெய் வியாபாரம் செய்யாத நாடார் கடை மாணிக்கம்பிள்ளை- இவர்களும், இவர்களைப் போன்றவர்களுமே அவருடைய பாத்திரங்கள்.

ஏழைகளின் குற்றம் என்ற கதையில் பணக்காரக் கடை முதலாளி சீதாராமச் செட்டியார், அவரிடத்து மூட்டை தூக்கிப் பிழைக்கும் சின்னசாமி என்று பொருளாதார நிலையில் முரண்பட்ட இரண்டு பாத்திரங்கள் படைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

செட்டியார் சுயநலத்தின் மொத்த உருவமாவார். “செட்டியார் கடைக்கு வந்து இறங்கியதும் அரிசி மூட்டை, சர்க்கரை மூட்டை முதலியவைகளை எல்லாம் சின்னசாமி கடை வாசலிலிருந்து தன் முதுகில் சுமந்து கொண்டு போய்க் கடை உள்ளில் அடுக்குவான். மூட்டைக்குக் காலணா வீதம், எந்தக் காலமாயிருந்தாலும் சரி, அதாவது, யுத்தக் காலமாய் இருந்தாலும் சரி, சமாதானக் காலமாயிருந்தாலும் சரிதான் - எண்ணிக் கொடுத்து விடுவார் செட்டியார். ஆனால், என்னைக்காவது ஒரு நாள் சின்னசாமி அறுபத்து நாலு மூட்டைகளுக்கு மேல் தூக்கி அடுக்கிவிட்டு ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் கூலி

வாங்க வந்துவிட்டால் செட்டியாரின் கண்களிலிருந்து ஏனோ இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் கீழே விழும்.

இந்தத் துக்க நிவர்த்திக்காக, அந்தக் கூலியிலிருந்து திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின் தர்ம உண்டிக்கென்று செட்டியார் இரண்டணாவைப் பலவந்தமாக எடுத்துக் கொள்வார். “இகலோகத்திலுள்ள தன்னுடன் சமத்துவமாக வாழா விட்டாலும் பரலோகத்திலாவது வாழட்டுமே! என்பது செட்டியாரின் பரந்த நோக்கம்” என்று செட்டியாரின் குணாதிசயங்களைத் தம் சொற்களால் தோலுரித்துக் காட்டியுள்ளார் விந்தன்.

கூலி சின்னசாமி இரவு 10 மணிக்கு வேலை முடித்து வீட்டுக்குக் கிளம்புகிறான். அப்போது செட்டியார், “என்னடா, இத்தனை சீக்கிரம்?” என்கிறார். அதற்கு அவன்,

“இனிமேத்தான் என் கூலியை எடுத்துக்கிட்டுப் போய் ஏதாச்சும் வாங்கிக் கஞ்சி காய்ச்சிக் குடிக்கணும். அவ வேற காத்துக்கிட்டுக் கிடப்பா. குழந்தைங்க வேறெ அழுதுக்கிட்டு இருக்கும்!”

“அதற்கு நீ வேலை பார்க்கக் கூடாது; வீட்டிலேயே அடைந்து கிடக்கணும்!”

“கோவிச்சக்காதீங்க, சாமி ! இன்னும் ஏதாச்சும் வேலையிருந்தாச் சொல்லுங்க, செஞ்சிட்டுப் போறேன்!”. இது சின்னசாமி என்ற அடிமையின் ஒட்டு மொத்தக் குணாதிசயம். இப்படி, சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளை, ஆண்டான் அடிமை என்ற நிலையைத் தம் பாத்திரங்கள் மூலமாகப் படைத்துக் காட்டுகிறார் விந்தன்.

நாளை நம்முடையதே கதையில் வரும் ஏழைச் சிறுமி வறுமையிலும் தன்மானம் உடையவளாகக் காட்டப்படுகிறாள். சுதந்திர தினத்திற்குக் காண்டிராக்டர் கந்தையாவின் வீட்டில் ஏழைகளுக்குக் கஞ்சி வார்க்கப் பட்டது. ஏழைச் சிறுமி ஒருத்தி ஒருதரம் கஞ்சி வாங்கி வைத்துவிட்டு, மற்றொரு காலிப் பாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு திரும்பவும் கஞ்சி வாங்குகிறாள். அதையறிந்து கந்தையா அச்சிறுமியை அடிக்கிறார்.

“ஒரு தரம் வாங்கிக் கொண்டு போன கஞ்சியை எங்கேயோ வைத்துவிட்டு, இன்னொரு தரமா வந்து இங்கே நிற்கிறாய்? போ, அப்படி!” என்று அவளைப் பிடித்து அப்பால் தள்ளினார் அவர். முதலில் வாங்கியது உடல் நலமில்லாமல் படுத்துக் கிடக்கும் தன் அம்மாவிற்கு என்று அச்சிறுமி சொல்ல,

“சீ நாயே! நான் ஏதோ ஓர் இதுக்குக் கஞ்சி வார்த்தால் அம்மாவுக்கு வேண்டுமாம், ஆட்டுக் குட்டிக்கு வேண்டுமாம்! போ, போ போகிறாயா, இல்லையா?” என்று கந்தையா விரட்ட, அச்சிறுமி, தன் அம்மாவை விட்டு விட்டுத் தான்மட்டும் கஞ்சி குடிக்க முடியாது என்று கூற,

“குடிக்கா விட்டால் நீயும் சாவு, உன் அம்மாவும் சாகட்டும்! எனக்கென்ன வந்தது!” என்று கூப்பாடு போடுகிறார். உடனே அச்சிறுமி

“சரி ஐயா! நாங்கள் சாகிறோம்; நீங்கள் வாழுங்கள்!” என்று அதுவரை மறைத்து வைத்திருந்த கஞ்சியை எடுத்து அவருக்கு முன்னாலிருந்த ஏனத்தில் கொட்டி விட்டு அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றாள்.

ஏழையாக இருந்தாலும் அச்சிறுமியிடம் தன்மான உணர்வு தலைதூக்கி நிற்பதாகக் காட்டுகிறார் விந்தன்.

முதல் கதையில், பெரியவனான சின்னசாமியிடம் இல்லாத துணிவு இக்கதையில் சின்னஞ் சிறுமியிடம் இருப்பதாகக் காட்டுவது, இனிவரும் இளைய தலைமுறையாவது, அடிமை நிலைக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து போர்க்கொடி தூக்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தைக் காட்டுவது ஆகும்.

@@@@@@@@@@@@@@@@

<https://www.sirukathaigal.com/tag/%E0%AE%B5%E0%AE%BF%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%A9%E0%AF%8D/>

விந்தன் நூற்றாண்டை நோக்கி....

தொகுப்பு : மயிலைபாலு

<https://web.archive.org/web/20160306222031/http://epaper.thseekkathir.org/news.aspx?NewsID=69825>

“தமிழை நேராகப்படித்துதலைகீழாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் மத்தியில்தமிழைத் தலைகீழாகப் படித்து நேராகப்புரிந்து கொண்டவர் விந்தன்”- ஜெயகாந்தன்ஏடறியேன் எழுத்தறியேன் என்று இளமைக் காலத்தைக் கழித்த விந்தன் அச்சுக்கோர்க்கும் தொழி லாளியாக வேலை செய்ததை மனதில் கொண்டே இப்படி சொல்லியிருக்கிறார் ஜெயகாந்தன். இவருக்கு முன்னோடியாய் விளங்கிய விந்த னின் நூற்றாண்டு விழா 2015 செப்டம் பரில் தொடங்குகிறது.

அதற்கு முன்னுரையாக அமைந்தது சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை யும் சாகித்திய அகாதெமியும், விந்தன் நினைவு அறக்கட்டளையும் ஏற்பாடு செய்திருந்த “விந்தன் நூற்றாண்டை நோக்கி..” என்ற இரண்டு நாள் கருத்தரங்கம். “சென்னைமாகாண முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி ஆன்மீகத் தேடலுடன் வைதீக மரபைத் தூக்கி நிறுத்துகின்ற ‘பஜகோவிந்தம்’ எழுதினார். இந்நூலினைப் புதுமைப் பிரசுரம் நடத்திய பெண்ணாடம் ராமசாமி வெளியிட்டார்.1950களில் வீரியத்துடன் கடவுள் மறுப்பையும் வைதீக எதிர்ப்பையும் தமது படைப்புகளில் முன்னெடுத்த விந்தன், ராஜாஜியின் நூலுக்கு மறுப் பாக ‘பசிகோவிந்தம்’ எழுதினார்.

இதையும் வெளியிட்டவர் பெண் ணாடம் ராமசாமி என்பது கவனத் துக்குரியது” அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய பதிப்பு வரலாறு மற்றும் படைப்புகளின் உள்ளடக்கத்தேடல் பற்றி தலைமை உரையில் கூறினார் தமிழ்த்துறைத் தலைவரான பேரா சிரியர் வீ. அரசு.விந்தன் படைப்புகளோடு தமக்கு நெருக்கம் ஏற்படக்காரணமாக இருந்தவர் பேராசிரியர் இளவரசு என்பதையும் அவர் நன்றியோடு நினைவு கூர்ந்தார்.1976ஆம் ஆண்டு தஞ்சையிலி ருந்து சென்னைக்கு வந்து தமிழ்த் துறை ஆய்வு மாணவனாக நின்ற போது முனைவர் பட்டத்துக்கு விந்தனை ஆய்வு செய்ய இளவரசு தான் வழிகாட்டினார்.

அதன்படி எனது முதல் ஆய்வு விந்தனில் தொடங்கி யது. இப்போது பணி நிறைவு பெறுகிற தருணத்தில் ‘விந்தன் நூற்றாண்டை நோக்கி..’ என்ற கருத்தரங்கை நடத்துவது மனநிறை வைத் தருகிறது.நெகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது என அவர் பழைய நினைவுகளையும் மலர்த்தினார்.1973 ஆம் ஆண்டு பெரியார் மறைந்த தாக்கத்தில் விந்தனால் எழுதப்பட்டது ‘பெரியார் அறிவுச் சுவடி’. ஓளவையார் ‘ஆத்திசூடி’ எழுதினார். அவருக்குப் பின்னால் பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் இன்னும் பலரும் ஆத்திசூடி எழுதி னார்கள். ஆத்திசூடி என்பது சைவம் சார்ந்தது. எனவே ‘அறிவுச் சுவடி’ என விந்தன் பெயர் மாற்றம் செய்து கொண்டார்.

அது மட்டுமல்ல ‘கொன்றைவேந்தன்’ வடிவத்தையும் அறிவுச் சுவடிக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார் -என்ற ஆய்வுக் கண் ணோட்டத்தையும் முன்வைத்தார் முனைவர் அரசு.“தமிழ்ச்சிறுகதை வரலாறு” எழுதிய வெங்கட்சாமிநாதன் போன்றவர்கள் விந்தன் கதை எழுதியதைச் சொல்லவே இல்லை. கா. சிவத்தம்பி எழுதிய “ தமிழ்ச் சிறு கதைகள் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்” என்ற நூலிலும் சிகரம் ச. செந்தில் நாதன் எழுதிய நூலிலும் தான் விந்தன் சிறுகதை எழுத்தாளராகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்ற தமிழ் இலக்கிய உலகின் அரசியலை யும் அவர் அம்பலப்படுத்தினார்.

1942லிருந்து 1950 வரையிலான ‘கல்கி’ வேறானவர். 1950 தொடங்கி மறைந்த காலம் வரையிலான ‘கல்கி’ வேறானவர் என்று விளக்கத்துக்குள் செல்லாமல் குறிப்பாகக் கூறிய பேராசிரியர் அரசு, 1951 ஆம் ஆண்டு கல்கியிலிருந்து வெளியேறி ‘பொன்னி’ இதழில் விந்தன் தொடர்கதை எழுதியதை நினைவு கூர்ந்தார். அதுவும் ‘நக்கீரன்’ என்ற புனைபெயரில் கதையின் உள்ளடக்க வழியாக விந்தனை அடையாளம் கண்டு கொண்ட

‘கல்கி’ தமது இதழிலும் தொடர்கதையொன்றை எழுதுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அப்படி எழுதப்பட்டது தான் ‘பாலும் பாவையும்’ என்ற புதினம்.

இதுவே விந்தனின் ஆகச் சிறந்த படைப்பாகப் போற்றப்படுகிறது என்கிற படைப்பின் பின்னணியை அவர் விவரித்தார். கல்கியோடு முரண்பட்டு நின்ற போதும் கல்கியிலிருந்து வெளியேறி விட்டபோதும் ‘மனிதன்’ இதழைத் தொடங்கியபோது முதல் இதழில் கல்கியின் படத்தை வெளியிட்டு அதன் கீழே ‘என்னை மனிதனாக்கிய மனிதன்’ என்று அச்சிட்டிருந்த நன்றிமறவா விந்தனை அடுத்தத் தலைமுறைக்கு அரசு அடையாளம் காட்டினார். ‘மனிதன்’ இதழுக்குப் பெயர்தந்தவர் மாக்கிம் கார்க்கி என்பதை மறவாமல் குறித்துவைத் தவர் விந்தன். சிறுகதை எழுத்தாளராக மட்டுமின்றி அரசியல் பொருளாதாரச் சிந்தனையை ஆழமாகச் சொல்வதற்கு ‘வேலை நிறுத்தம் ஏன்?’ என்கிற பிரசுரத்தை விந்தன் பயன்படுத்தினார் என்கிற தகவலையும் அவர் தந்தார். கருத்தரங்கைத் தொடங்கிவைத் துப் பேசிய சமூக ஆய்வாளர் வ. கீதா, எளிய மக்கள் - உழைக்கும் மக்கள் பற்றி எழுதியவர்; கடவுள் மறுப்பை வைதீக எதிர்ப்பை நையாண்டித் தனத்தோடு படைப்புகளில் கொண்டு வந்தவர்; கடைசி மாந்தனுக்கும் சுயமரியாதையை வலியுறுத்தியவர்; 20 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கருத்தி யலை முன்னெடுத்தவர்; சோஷலிச உணர்வைப் பிரதிபலித்தவர் என விந்தனின் பன்முகப் பரிமாணங் களைக் கோடிட்டுக் காட்டினார்.

வறுமையின் அவலம்; வறுமை யின் அன்றாடத்தன்மை; ஏழைகளை ஒடுக்குபவர்தான்? வைதீக எதிர்ப்பு; சர்வதேச சிந்தனை; பெண்களைப் பற்றிய பார்வை என ஆறு புள்ளி களை மையமாகக் கொண்டு விந்த னின் படைப்புகள் இயங்குகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுக் கதை களுடன் கூறினார் கீதா. சென்னையை உருவாக்கியவர்கள் - சென்னைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் உழைக்கும் மக்கள்தான் என்பதை எந்தப் படைப்பும் சொல்வதில்லை. சென்னைக்கென்று பல விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. யாரும் உழைக்கும் மக்களைக் கொண்டாடு வதில்லை. இங்கேதான் விந்தன் வேறுபடுகிறார். அவரது கதையில் எழும்பூர் ரயில் நிலையம் வந்தால் அதன் பிரம்மாண்டத்தை வர்ணித்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்.

மாறாக அங்கே உழைப்பைச் செலுத்தும் சுமைதூக்கும் கூலிகளான போர்ட் டர்களின் நிலையைத் தான் முன்னி லைப்படுத்துவார் என்று விந்தனின்

வித்தியாசமான அணுகுமுறையை சுட்டிக் காட்டினார். விந்தனின் ஆறு அம்சக் கோட்பாடுகளுக்கும் பலகதைகளை விவரித்த அவரது உரை மீண்டும் விந்தனுக்குள் செல்ல வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாக இருந்தது. வரவேற்றுப்பேசிய சாகித்ய அகாதெமியின் தென்மண்டலப் பொறுப்பாளர் இளங்கோவன் பல இலக்கிய ஆளுமைகளோடு விந்தனை ஒப்பிட்டுக் காட்டினார்.

எம்.ஜி.ஆர் - சிவாஜி இணைந்து நடித்த ஒரே படத்தின் வசனகர்த்தா விந்தன்

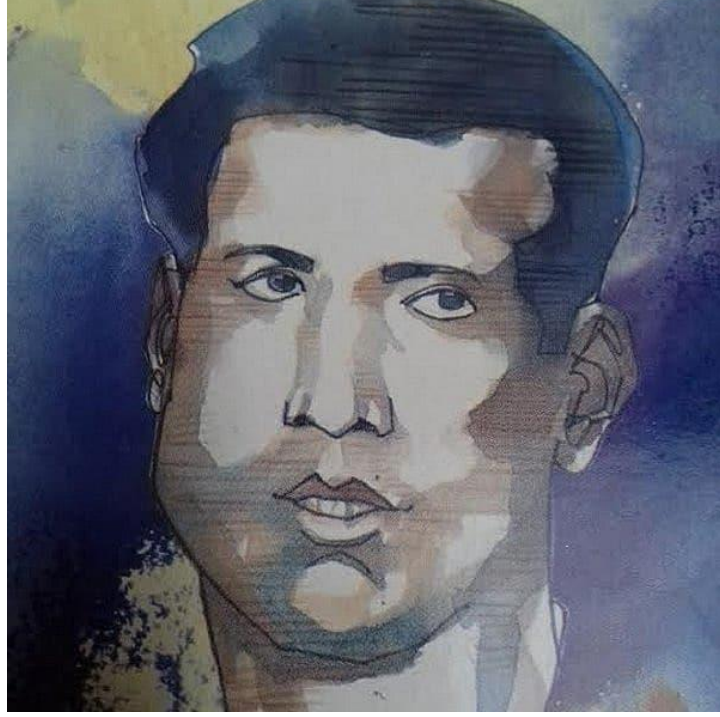
<https://www.vikatan.com/literature/arts/writer-vinthan-birthday-special-article>

தமிழ் இலக்கிய உலகில், குறிப்பிடத்தக்க மூன்று மாபெரும் ஆளுமைகள் விந்தன், மயிலை. சீனி வேங்கடசாமி, ஜெயகாந்தன். ஒரே விதமான போக்கில் உழன்றுகொண்டிருந்த தமிழ் இலக்கிய உலகில் விந்தனும் ஜெயகாந்தனும் தமது மாறுபட்ட படைப்புகளால் ஒரு புயலை உருவாக்கியவர்கள். மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, தமிழ்ப் பண்பாட்டின் கலைகளின், கருத்தியலின் வேர்களைத் தேடித்தேடிப் பதிவுசெய்த ஆய்வாளர்.

இம்மூவருக்கும் ஓர் ஒற்றுமை உண்டு. இவர்கள் மூவருமே அச்சுக்கோக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டு, தமது படிப்பறிவினாலும் பட்டறிவினாலும் மிக உயரிய இலக்கிய ஆளுமைகளாகப் பரிணமித்தவர்கள்.

விந்தனின் இயற்பெயர், கோவிந்தன். பிறந்த ஊர், செங்கல்பட்டு வட்டத்தில் உள்ள நாவலூர். பெற்றோர், வேதாச்சலம் – ஜானகி அம்மாள். இளம் வயதிலேயே குடும்பச்சூழலின் காரணமாக சென்னைக்கு வந்து, அங்கு அச்சுக்கோக்கும் தொழிலாளியாக வேலைசெய்தார். அச்சுக் கோப்பதின் அடிப்படை, கூர்மையான வாசிப்பு. வாசிக்க வாசிக்க அவரின் இலக்கிய ஆர்வமும், சுயமாகப் படைக்கும் திறமையும் மெருகேறிச் செழுமையடைந்தன. தன்னைச் சுற்றிலும் உள்ள சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைத் துயரங்கள் விந்தனின் மனதில் குமுறலைக் கிளப்பின. எழுத்தில் எரிமலை கனலைக் கக்கியவர் விந்தன்.

விந்தன், 'கல்கி' இதழ் அலுவலகத்தில் அச்சுக்கோக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, அவர் மெய்ப்புத் திருத்திய விதத்தைப் பார்த்து வியந்துபோன கல்கி, இவரை அழைத்துப் பாராட்டியிருக்கிறார். கல்கியில் தொடர்ந்து கதைகள் எழுதவும் வாய்ப்பளித்திருக்கிறார். அதோடு, அவரின் கதைகளைத் தொகுத்து 'முல்லைக்கொடியாள்' எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பையும் கொண்டு வர உதவியிருக்கிறார். 1947-ம் ஆண்டில், தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் என்ற அமைப்பின் பரிசு அந்தத் தொகுதிக்குக் கிடைக்க உதவியவர் கல்கியே.

1930 – 1942-ம் ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து பணியாற்றியிருக்கிறார். இந்த காலகட்டத்தில்தான், அவர் ஓர் எழுத்தாளராகப் பரிணமித்தார். கல்கி இதழில் பணியாற்றிய காலம், 1942-1951-ம் ஆண்டுகள். சுமார் 120 சிறுகதைகள் வரை எழுதிய விந்தன், பாலும் பாவையும் நாவலின் மூலம் சட்டென்று தமிழ் இலக்கிய உலகின் ஒட்டுமொத்த கவனத்தையும் ஈர்த்தார். பத்துக்கு மேற்பட்ட பதிப்புகள் கண்டது. கன்னட மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. கல்கியில் தொடராக வெளிவந்தபோதே மிகுந்த பரபரப்பையும், விமர்சனங்களையும் இந்த நாவல் உருவாக்கியது. பெண்களை ஆண் வர்க்கம் எந்தப் பார்வையில் அணுகுகிறது என்பதற்குக் குறியீடாகப் பாலைப் பயன்படுத்தினார் விந்தன். கெட்டுப்போன பாலையும், பாவையையும் ஒப்புமை செய்து பேசும் ஆண்களுக்குச் சவுக்கடி கொடுக்கும் நாவல் இது.

60 வயதிலும் ஆசை நரைக்காத ஆண்கள், 20 வயது இளம்பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும் மனநிலையைக்கூட மேன்மைப்படுத்தி, தியாகம் அல்லது பரிவு என்று நியாயப்படுத்தும் கதைகள் வந்துகொண்டிருந்த காலத்தில், விந்தன் எழுதிய 'அன்பு அலறுகிறது' நாவல், நேர் எதிரான விமர்சனப் பார்வையைக் கடுமையான தொனியில் முன்வைத்தது. 'கண் திறக்குமா', 'மனிதன் மாறவில்லை', 'காதலும் கல்யாணமும்', 'சுயம் வரம்' ஆகிய நாவல்கள் விந்தன் எழுதியவை. தொடர்கதைகளாக வந்த நாவல்கள் இவை என்பதால், நாவல் வடிவம் சார்ந்த இலக்கணக் கோட்பாடுகளுக்கு இவை நியாயம் வழங்கியவை என்று சொல்ல முடியாதுதான். ஆனால், சமூகத்தின் சீர்கேடுகளை விமர்சித்துத் தோலுரித்துக் காட்டிவிட வேண்டும் என்ற தீவிர வேட்கையுடன் எழுதிய விந்தன், வடிவ நேர்த்தி, கலை நுணுக்கங்கள் பற்றி அவ்வளவாகக் கவலைப்படவில்லை எனலாம்.

சிறுகதை, நாவல் தவிர குழந்தைகளுக்கென்று குட்டிக்கதைகள் எழுதியவர் விந்தன். இவை இரண்டு தொகுதிகளாக வந்திருக்கின்றன. கல்கியில் இவர் எழுதிய பல குட்டிக்கதைகள் இன்னமும் நூல்வடிவம் பெறாமல் இருக்கின்றன. இந்தியா விடுதலை பெற்றவுடன், உழைப்பாளி மக்கள் கனவு கண்ட முன்னேற்றம் எதுவும் அவர்களுக்கு வசப்படாத நிலையில், நாடு முழுவதும் மாபெரும் வேலை நிறுத்தங்கள் வெடித்தன. ரயில்வே தொழிலாளர்கள், நெசவாலைகளிலும் பொறியியல் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலைசெய்துவந்த இயந்திரத் தொழிலாளிகள், விந்தனைப் போன்ற அச்சுத் தொழில் செய்வோர் உள்பட, எல்லாப் பிரிவினரும் வேலைநிறுத்தங்களில் இறங்க நேர்ந்தது. விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்து இதே உழைப்பாளிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். அவற்றுள் பெரும்பாலான போராட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கிய காங்கிரஸ்காரர்கள், இப்போது அரசுகட்டிலில். ஆனால், உழைப்பாளிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தது ஆள்வோருக்குப் பெரும் எரிச்சலைத் தந்தது. இத்தனைக்கும், இந்தியா முழு விடுதலை பெற்றுவிடவில்லை. இடைக்கால அரசுகளில்தான் காங்கிரஸ்காரர்களும், சுதந்திராக்கட்சி, நீதிக்கட்சி உள்படப் பல மாநில அரசியல்வாதிகளும் பதவிகளில் இருந்தனர்.

அடக்குமுறை தாண்டவமாடியது; பத்திரிகைகள், முதலாளிகள் , கட்சித்தலைவர்கள் எல்லாரும் வேலைநிறுத்தம் செய்வது தேசத்துரோகம் என்ற அளவுக்குப் பொதுவாக ஓர் எதிர்ப்புநிலையில் நின்றபோது, விந்தன் துணிந்து நேர் எதிர்முனையில் நின்றிருக்கிறார். அவர் அப்போது எழுதிய 'வேலைநிறுத்தம் என்?' என்ற சிறுநூல், இன்றைக்கு வாசித்தாலும் புதுமை குன்றாமல், பொருத்தமான சமூக விமர்சனமாக இருக்கிறது. இந்த நூலை ஓர் பழைய புத்தகக்கடையில் தேடிக்கண்டுபிடித்து வாங்கிப்படித்த அனுபவம் மறக்கவே முடியாதது. இத்தனைக்கும் அந்தப் பிரதி ஓர் ஒளிநகல் பிரதிதான். விந்தனின் புதல்வர் ஜனார்த்தனம், அதை என்னிடமிருந்து வாங்கி மறுபதிப்புச் செய்தார்.

'தினமணி கதிர்' இதழில் அவர் சில ஆண்டுகள் வேலை செய்தபோது, 'இதோ ஒரு மக்கள் பிரதிநிதி' என்ற தொடரை எழுதினார். எம்.கே.தியாகராஜ பாகவதரின் வரலாற்றையும், நடிகவேள் எம்.ஆர். ராதாவின் வரலாற்றையும் தொடர்களாக எழுதியவர் விந்தன். தமிழ்ச்சமூகமே எம்.ஜி.ஆர் என்ற ஆளுமையின் பேரொளியில் மயங்கிநின்றபோது, சிறையிலிருந்த எம்.ஆர்.ராதாவைச் சந்தித்து, அவரின் சமூக அரசியல் சிந்தனைகளை, நாடகமேடைப் போராட்டங்களை மக்கள்முன் வைத்தவர்.

ராஜாஜி, மரபுவழியில் நின்று 'பஜகோவிந்தம்' எழுதினார். அதைப் பகடி செய்து அந்த நாள்களிலேயே 'பசி கோவிந்தம்' எழுதும் துணிச்சல் விந்தனுக்கு மட்டுமே இருந்தது என்பது இன்னுமோர் எடுத்துக்காட்டு. பாரதக் கதையைப் 'பாட்டினில் பாரதம்' என்று கவிதை வடிவில் எழுதினார். பெரியார் அறிவுச்சுவடி என்ற தலைப்பில், சுயமரியாதை நாத்திகச் சிந்தனைகள் அடங்கிய அரிச்சுவடி தந்தவரும் அவரே. 'ஓ மனிதர்', 'மிஸ்டர் விக்கிரமாதித்தன் கதைகள்' ஆகியனவும் விந்தன் படைப்புகளே.

அன்றைய பல இலக்கியவாதிகளைப்போல், சினிமா உலகிலும் முத்திரை பதித்திருக்கிறார். சிவாஜி-எம்.ஜி.ஆர் இணைந்து நடித்த ஒரே படமான 'கூண்டுக்கிளி' இவரின் வசனங்களும், பாடல்களும் அடங்கிய ஒரு படம்தான். 'பாலும் பாவையும்' நாவலை ஏ.வி.எம். நிறுவனம் படமாக எடுத்தபோது, கதை வசனம் நீலகண்டன் என்று குறிப்பிடப்பட்டதை

எதிர்த்து, அதிலிருந்து வெளியேறியிருக்கிறார். 'அன்பு', 'வாழப்பிறந்தவன்' போன்று இன்னும் சில படங்களுக்கும் கதை வசனம் எழுதியுள்ளார்.

இன்றளவும் புகழ்பெற்ற பாடலான 'மயக்கும் மாலைப் பொழுதே நீ போ போ, இனிக்கும் இன்ப இரவே நீ வா' விந்தனுடையதுதான்.

கல்கியிலிருந்து வெளியேறி, பட வாய்ப்புகளுக்காக விந்தன் முயன்ற காலத்தில், மனிதன் என்ற இதழையும் சொந்தமாக ஓராண்டுக்குமேல் நடத்தியவர். ஜெயகாந்தன் எழுதிய பல சிறுகதைகளை 'மனிதன்' இதழ் மூலம் விந்தன் வெளியிட்டார். அதோடு, அவரின் முதல் சிறுகதைத் தொகுதியான 'ஒரு பிடி சோறு' நூலை புதுமைப் பிரசுரம் மூலம் வெளியிட வகை செய்தவரும் விந்தனே. விந்தன் பின்பற்றிய இலக்கியக்கொள்கை எதுவாக இருந்தது என்று புரிந்துகொள்ள, அவர் எழுதிய கடிதம் ஒன்றின் பின்வரும்வரிகள் உதவும்...

"இருப்பவனைப் பற்றி எழுதி, அவனுடைய பணத்துக்கு உண்மை இரையாவதைவிட, இல்லாதவனைப் பற்றி எழுதி, அவனுடைய உண்மை இரையாவதே மேல் என்று நான் எண்ணுகிறேன். அதனால், இனிக்கும் தமிழ் இன்று கசந்தாலும், கசக்கும் வாழ்க்கை என்றாவது ஒருநாள் இனிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்."

- கமலாலயன்

விந்தன் கதைகள் 2 (2000)

ஆசிரியர் விந்தன்

https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%B5%E0%AE%BF%E0%A%E%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%A9%E0%AF%8D_%E0

விந்தன் எழுத்துகள் பற்றி...

தமிழ் எழுத்தாளர்களில் விந்தன் வித்தியாசமானவர்; பாதிப்புகளைக் கண்டு அஞ்சாத படைப்பாளி; எதிலும் எவரிடத்திலும் சமரசம் செய்து கொள்ளாத சுயமரியாதைக்காரர்; சுதந்திரமான சிந்தனையாளர்.

1942 முதல் 1975 வரையில் வணிக நோக்குடைய பல பத்திரிகைகளில் இலக்கிய நோக்குடன் ஏராளமான கதைகளை எழுதியுள்ளார் விந்தன்.

அக்கதைகளில் சிகரமாகவும் சிறப்புடையதுமான கதைகளைத் தேர்வு செய்து தரப்பட்டுள்ளது.

1946 இல் தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம் முதன் முதலாக வழங்க முன் வந்த பரிசை, விந்தனின் 'முல்லைக் கொடியாள்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு வழங்கி பாராட்டியுள்ளது. நாற்பதாண்டு இலக்கிய வாழ்க்கையில் விந்தன், பெற்ற முதல் பரிசும் கடைசிப் பரிசும் அதுதான்.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகமெங்கும் விந்தன் கதைகள் பரவிய காலத்தில், இந்திய மொழிகளில் சிலவற்றிலும் ருஷ்யா,

செக்கோஸ்லேவியா ஆகிய மொழிகளிலும் விந்தன் கதைகள் பிரசுரம் ஆகின.

விந்தன் கதைகளில் உள்ள தனிச் சிறப்பு, அவர் ஏழை எளியவர்களைப் பற்றியும், அவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்களைப் பற்றியும் எழுதியதோடு நடுத்தர மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளைப் பற்றியும், அவர்களுக்குப் பொருளாதார நெருக்கடியால் உண்டாகும் சிக்கல்களை, குடும்பச் சிதைவுகளை, காதல் தோல்விகளை, தாம்பத்திய முறிவுகளை அனைத்துக்கும் மேலாக நசிந்து வரும் மனித நேயத்தை யதார்த்தமாகவும் எள்ளல்தன்மையுடனும் எளிய தமிழிலும் எழுதியிருப்பது தான்.

விந்தன் கதைகள் முழுவதும் ஒரே நூலாக வரவேண்டும் என்பது வாசகர்களின் - ஆய்வாளர்களின் நீண்ட நாளைய கனவு. அந்த இலக்கியக் கனவை நல்ல நூல்கள் வெளியீட்டாளரான கலைஞன் பதிப்பகத்தின் எழுச்சி மிக்க இளைஞர் எம். நந்தா அவர்கள் நனவாக்கி விட்டார்கள். அவர்களின் இலக்கிய உள்ளத்துக்கு என் சார்பிலும், விந்தன் குடும்பத்தாரின் சார்பிலும் மனப்பூர்வமான நன்றியையும் வணக்கத் தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளும் இந்நேரத்தில், ஏற்கெனவே விந்தனின் புகழ் பரப்பும் வகையில் 'மனிதன்' இதழ் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ள கலைஞன் பதிப்பகத்தார் மேலும் மேலும் விந்தன் படைப்புகளை வெளியிடுவதில் அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தோழமையுடன்

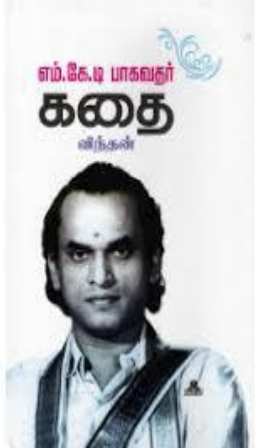
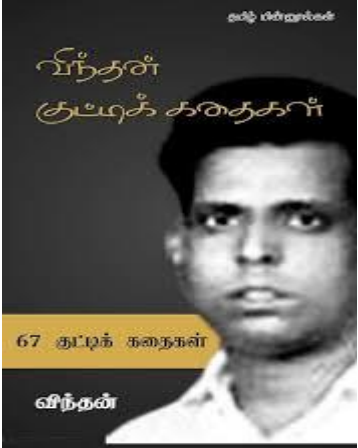
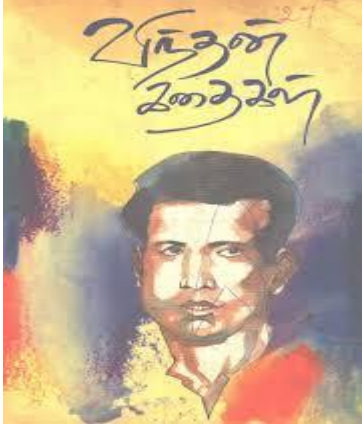
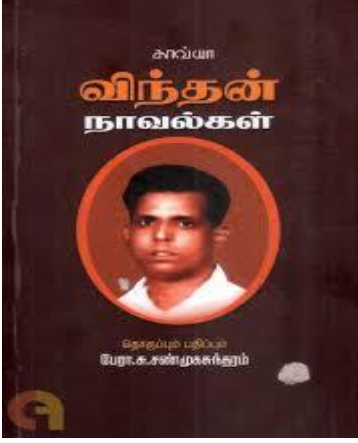
மு.பரமசிவம்

(தொகுப்பாசிரியர்)

பொருளடக்கம்

"தாயிற் சிறந்ததொரு..."	325
அன்பு	333
"ஆபீஸாப்பியாசம்"	340
காந்தியவாதி	346
எதிர்க்கட்சி	351
வேதாந்தம்	357
மிஸ் நளாயினி-1950	366
திருடனுக்கு விடுதலை	373

மறுமணம்	387
நேற்று வந்தவள்	393
அன்பும் அருளும்	400
மாடும் மனிதனும்	415
இரக்கம்	417
தலையெழுத்து	421
சிறைப் பறவை	425
திருப்தி	440
பதவி	446
கவிஞர் ஒன்பாற் சுவையார்	457
செய்ததும் செய்வதும்	467
இரு பேரப்பிள்ளைகள்	471
பணமே! அன்புக்கும் அதுவே ஆதாரம்	475
கொண்டுவா, நாயை	480
இரு திருடர்கள்	485
ஊமைப் பட்டாசு	492
சாந்தி எங்கே?	497
ஏகநாதரின் வாக்கு	507
நாளை நம்முடையதே	511
திருந்திய திருமணம்	516
கலையும் வாழ்க்கையும்	526
படித்தவர்கள்	533
பிழைக்கத் தெரியாதவன்	543
பதினோராம் அவதாரம்	548
சண்டையும் சமாதானமும்	555
அன்பும் அதிகாரமும்	560
ஐந்தாண்டுத்திட்டம்	566
குப்பையிலே குருக்கத்தி	574
இரண்டு ரூபாய்	580
அவன் ஏன் திருடவில்லை?	584
கண்டெடுத்த நாட்குறிப்பிலிருந்து....	588
வணக்கத்துக்குரியவள்	596
மூன்று பொம்மைகள்	604
சிறுகதை மன்னன் பெற்ற செல்வம்	608
கூலி வேண்டுமா, கூலி?	615
ஈசன் விட்ட வழி	621
மறுபடியும்.....	627
இளைய பாரதத்தினன்	635

காணொளிகள்

- 01] விந்தன் சிறுகதைகள் இரண்டு
<https://www.youtube.com/watch?v=Dcz1Vdvn8uA> [26:51]
- 02] சுயநலம் | எழுத்தாளர்: விந்தன்
<https://www.youtube.com/watch?v=61xJCbhWQSc> [15:10]
- 03] விந்தன் | சிறுகதை | யாருக்குப் பிரதிநிதி
<https://www.youtube.com/watch?v=Pdd5UGUUoI> [13:05]

04] விந்தன் நாவல் | பாலும் பாவையும் | தமிழ் ஒலிப் புத்தகம்

<https://www.youtube.com/watch?v=uCOWcHrFZ-A> [24:56]

05] கருவேப்பிலைக்காரி | விந்தன் சிறுகதை

https://www.youtube.com/watch?v=4_jeYK9L0CQ [14:55]

06] மனக் குறை | எழுத்தாளர் விந்தன்

<https://www.youtube.com/watch?v=71sXC18ECMw> [16:04]

(😊)(😊) விந்தன் (😊)(😊)